

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ЛЬВІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ ІВАНА ФРАНКА**

КАФЕДРА КРИМІНАЛЬНОГО ПРАВА ТА КРИМІНОЛОГІЇ

«ЗАТВЕРДЖУЮ»

Проректор з наукової роботи
Львівського національного університету
імені Івана Франка
проф. Гладисhevський Р.Є.

« ____ » _____ 2020 р.

РОБОЧА ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

КРИМІНАЛЬНА ПОЛІТИКА У СФЕРІ ПОКАРАНЬ

галузь знань **08 «Право»**
спеціальність **081 «Право»**
Сертифікаційна програма «CRIMNUM»
юридичний факультет

Робоча програма навчальної дисципліни «Кримінальна політика у сфері покарань» для студентів за галуззю знань 08 «Право», спеціальністю 081 «Право» у межах сертифікаційної програми «CRIMNUM», 2020 р.

Розробник:

Василяш Василь Михайлович – доцент кафедри кримінального права та кримінології, кандидат юридичних наук, доцент

Робоча програма затверджена на засіданні кафедри кримінального права та кримінології

*Львівського національного університету імені Івана Франка
(Протокол № ____ від « ____ » _____ 2020 р.)*

Завідувач кафедри

кримінального права та кримінології _____ к.ю.н. В.І. Маркін

« ____ » _____ 2020 року

Схвалено Вченою Радою юридичного факультету Львівського національного університету імені Івана Франка (галузь знань 08 «Право», спеціальність 081 «Право» у межах сертифікаційної програми «CRIMNUM»)

Протокол від « ____ » _____ 2020 року № ____

« ____ » _____ 2020 р. Голова _____ д.ю.н., проф. В.М. Бурдін

© Василяш В.М., 2017 рік

1. ОПИС НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Найменування показників	Галузь знань, напрям підготовки, освітньо-кваліфікаційний рівень	Характеристика навчальної дисципліни
Кількість кредитів – 3	Галузь знань 08 «Право»	денна форма навчання
Модулів – 1	Спеціальність 081 «Правознавство»	Рік підготовки:
Змістових модулів – 1		1-й
Загальна кількість годин – 90		Семестр
		2-й
Тижневих годин: аудиторних – 2 самостійної роботи студента – 3,6	Сертифікаційна програма «CRIMNUM»	Лекції
		16 год.
		Практичні
		16 год.
		Самостійна робота
		58 год.
		Вид контролю: залік

Співвідношення кількості годин аудиторних занять до самостійної роботи становить: 1:1,8.

Мова навчання: українська.

2. МЕТА ТА ЗАВДАННЯ НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Мета – поглиблення теоретичних знань студентів щодо юридичної природи, загального механізму та особливостей призначення покарання як специфічного етапу застосування кримінально-правових норм та вироблення практичних навиків призначення покарання.

Передумовою вивчення студентами навчальної дисципліни є належний рівень володіння матеріалом, засвоєним під час вивчення таких навчальних дисциплін на першому (бакалаврському) рівні вищої освіти: «Кримінальне право України. Загальна частина», «Кримінальне право України. Особлива частина», «Кримінально-виконавче право України» та «Кримінологія». Деякі аспекти навчальної дисципліни пов'язані також з такими обов'язковими навчальними дисциплінами: «Конституційне право України» та «Кримінально-процесуальне право України».

Завдання:

- 1) ознайомлення студентів з новими положеннями КК України 2001 р. в частині призначення покарання, з'ясування їхнього основного кримінально-правового змісту;
- 2) одержання студентами практичних навичок у вирішенні конкретних ситуацій, що виникають при призначенні покарання, закріпленні прийнятих рішень у мотивувальній та резолютивній частині вироку суду.

Результати навчання. Згідно з вимогами освітньо-професійної програми студенти повинні:

знати:

- положення чинного КК України, що регламентують умови та порядок призначення окремих видів покарань;
- положення рішень Конституційного Суду України та постанов Пленуму Верховного Суду України, що стосуються питань призначення покарань;
- найбільш суттєві типові полики, що мають місце у судовій практиці при призначенні покарань особі, винній у вчиненні злочину, та шляхи їх подолання.

вміти:

- застосовуючи положення чинного КК України, що регламентують умови і порядок призначення покарання, призначати покарання особі, яка вчинила злочин, та закріплювати своє рішення у мотивувальній та резолютивній частині обвинувального вироку суду;
- аргументувати правильність свого рішення щодо призначення покарання винній особі, посилаючись на положення чинного КК України, положення постанови Пленуму Верховного Суду України від 24 жовтня 2003 р. з послідовними змінами та доповненнями «Про практику призначення судами кримінального покарання».

3. ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Тема 1. Призначення покарання: поняття та його види

1. Поняття та кримінально – правове значення призначення покарання.
2. Загальні та спеціальні норми про призначення покарання.
3. Види (межі) призначення покарання.

Тема 2. Застосування в судовій практиці загальних засад призначення покарання

1. Поняття, ознаки та значення загальних засад призначення покарання та проблема їх законодавчого закріплення у чинному КК України.
2. Загальні засади призначення покарання та принципи призначення покарання, їх співвідношення між собою. Вплив принципів призначення покарання на формування, закріплення у кримінальному законі та застосування загальних засад призначення покарання.

3. Загальні засади призначення покарання за кримінальним законодавством України.
4. Призначення покарання у межах санкції статті (санкції частини статті) Особливої частини Кримінального кодексу, що передбачає відповідальність за вчинений злочин. Законодавчі недоліки конструювання санкцій окремих статей Особливої частини КК України, які не уможлиблюють виконання на практиці вимог даної загальної засади призначення покарання, та шляхи їх подолання.
5. Призначення покарання відповідно до положень Загальної частини Кримінального кодексу. Проблема визначення переліку положень Загальної частини Кримінального кодексу, які повинні враховуватися судом при призначенні покарання, в теорії кримінального права. Помилки, які мають місце у судовій практиці, щодо урахування судом при призначенні покарання положень Загальної частини КК України.
6. Призначення покарання з урахуванням ступеня тяжкості вчиненого злочину. Поняття ступеня тяжкості вчиненого злочину та проблеми його визначення та врахування у судовій практиці при призначенні покарання. Співвідношення термінів "ступінь тяжкості злочину", "ступінь суспільної небезпеки злочину", "характер суспільної небезпеки злочину", "ступінь тяжкості вчиненого злочину", "тяжкість злочину".
7. Призначення покарання з урахуванням особи винного. Поняття та ознаки особи винного. Співвідношення понять "особа винного", "особа злочинця", та "суб'єкт злочину". Судові помилки щодо урахування особи винного при призначенні покарання та шляхи їх подолання.
8. Призначення покарання з урахуванням обставин, які пом'якшують та обтяжують покарання. Поняття та правова природа обставин, які пом'якшують та обтяжують покарання.
9. Співвідношення обставин, які пом'якшують та обтяжують покарання з кваліфікуючими і пом'якшуючими обставинами. Призначення покарання з урахуванням обставин, які пом'якшують покарання та проблеми їх урахування у судовій практиці. Врахування судом при призначенні покарання обставин, які пом'якшують покарання, що не зазначені у кримінальному законі. Призначення покарання з урахуванням обставин, які обтяжують покарання, та проблеми їх урахування у судовій практиці. Тенденції урахування в судовій практиці при призначенні покарання обставин, які пом'якшують та обтяжують покарання.

Тема 3. Особливості призначення основних покарань та проблеми їх застосування у судовій практиці

1. Громадські роботи. Умови і порядок призначення цього покарання. Обставини, які виключають застосування цього виду покарання.
2. Виправні роботи. Умови і порядок призначення цього покарання. Обставини, які виключають застосування цього виду покарання.

3. Службові обмеження для військовослужбовців. Умови і порядок призначення цього покарання. Обставини, які виключають застосування цього виду покарання.
4. Особливості призначення покарання у виду арешту. Обставини, які виключають застосування цього виду покарання.
5. Обмеження волі. Умови і порядок призначення цього покарання. Обставини, які виключають застосування цього виду покарання.
6. Тримання в дисциплінарному батальйоні військовослужбовців. Умови і порядок призначення цього покарання.
7. Особливості призначення позбавлення волі на певний строк та довічного позбавлення волі.

Тема 4. Особливості призначення покарань, що можуть застосовуватися і як основні, і як додаткові та проблеми їх застосування у судовій практиці.

1. Штраф. Особливості призначення штрафу та проблеми його застосування у судовій практиці.
2. Особливості призначення позбавлення права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю.

Тема 5. Особливості призначення додаткових покарань та проблеми їх застосування у судовій практиці

1. Особливості призначення позбавлення військового, спеціального звання, рангу, чину або кваліфікаційного класу.
2. Місце конфіскації майна в системі покарань та особливості призначення цього покарання. Помилки призначення конфіскації майна у судовій практиці.

Тема 6. Призначення покарання за незакінчений злочин

1. Врахування при призначенні покарання за незакінчений злочин загальних засад призначення покарання.
2. Врахування при призначенні покарання за незакінчений злочин ступеня тяжкості вчиненого особою діяння.
3. Врахування при призначенні покарання за незакінчений злочин ступеня здійснення злочинного наміру.
4. Врахування при призначенні покарання за незакінчений злочин причин, внаслідок яких злочин не було доведено до кінця.
5. Правило обчислення строку або розміру покарання за вчинення готування до злочину та проблеми, які виникають у судовій практиці щодо його встановлення.
6. Правило обчислення строку або розміру покарання за вчинення замаху на злочин та проблеми, які виникають у судовій практиці щодо його встановлення.
7. Обчислення строку або розміру покарання за вчинення готування до злочину за наявності підстав обов'язкового пом'якшення покарання, передбаченого ст. 69 - 1 КК України.

8. Обчислення строку або розміру покарання за вчинення замаху на злочин за наявності підстав обов'язкового пом'якшення покарання, передбаченого ст. 69 - 1 КК України.

Тема 7. Призначення покарання за злочин, вчинений у співучасті

1. Врахування при призначенні покарання за злочин, вчинений у співучасті, загальних засад призначення покарання.
2. Врахування при призначенні покарання за злочин, вчинений у співучасті, характеру та ступеня участі кожного із співучасників у вчиненні злочину. Поняття характеру участі співучасника у вчиненні злочину. Поняття ступеня участі співучасника у вчиненні злочину.
3. Проблеми врахування при призначенні покарання за злочин, вчинений у співучасті, обставин, що пом'якшують та обтяжують покарання.
4. Врахування при призначенні покарання за злочин, вчинений у співучасті, форми співучасті.
5. Типові помилки, що мають місце, у судовій практиці призначення покарання за злочин, вчинений у співучасті.

Тема 8. Призначення більш м'якого покарання, ніж передбачено законом

1. Поняття та правова природа призначення більш м'якого покарання, ніж передбачено законом. Співвідношення між загальними засадами призначення покарання та призначенням більш м'якого покарання, ніж передбачено законом.
2. Підстави призначення більш м'якого покарання, ніж передбачено законом, та проблеми встановлення їх у судовій практиці.
3. Види призначення більш м'якого покарання, ніж передбачено законом, та проблеми визначення їх в теорії кримінального права.
4. Призначення покарання, нижче від найнижчої межі, встановленої в санкції статті (санкції частини статті) Особливої частини Кримінального кодексу.
5. Призначення більш м'якого виду основного покарання, не зазначеного у санкції статті (санкції частини статті) Особливої частини КК, що передбачає відповідальність за вчинений злочин.
6. Незастосування додаткового покарання, що передбачене в санкції статті (санкції частини статті) Особливої частини КК як обов'язкове.
7. Типові помилки, що мають місце у судовій практиці при призначенні більш м'якого покарання, ніж передбачено законом.

Тема 9. Призначення покарання за наявності обставин, що пом'якшують покарання

1. Загальні засади призначення покарання і призначення покарання за наявності обставин, що пом'якшують покарання, та співвідношення між ними.

2. Підстави призначення покарання за наявності, обставин, що пом'якшують покарання.
3. Зміст обставин, що пом'якшують покарання, за наявності яких суд призначає покарання у межах, визначених ст. 69–1 КК України.
4. Строк або розмір покарання, що призначається судом винній особі за вчинення злочину, за наявності обставин, що пом'якшують покарання.
5. Проблеми визначення строку або розміру покарання за наявності обставин, що пом'якшують покарання, у судовій практиці.

Тема 10. Призначення покарання за сукупністю злочинів

1. Сукупність злочинів – передумова призначення покарання за сукупністю злочинів.
2. Поняття та види сукупності злочинів. Відмежування сукупності злочинів від конкуренції кримінально - правових норм. Відмежування ідеальної сукупності злочинів від складного одиничного злочину.
3. Порядок і межі призначення покарання за сукупністю злочинів. Призначення покарання за окремими злочинами, що утворюють сукупність.
4. Правила визначення остаточного покарання за сукупністю злочинів. Визначення остаточного покарання за сукупністю злочинів шляхом поглинання менш суворого покарання більш суворим та недоліки застосування цього правила у судовій практиці. Визначення остаточного покарання за сукупністю злочинів шляхом повного чи часткового складання призначених покарань. Межі остаточної міри покарання за сукупністю злочинів.
5. Правила складання покарань та зарахування строку попереднього ув'язнення при складанні покарань за сукупністю злочинів.
6. Особливий порядок визначення остаточного покарання за сукупністю злочинів, коли призначені за окремими злочинами різні види покарань не можуть бути складені.
7. Особливості призначення додаткових покарань за сукупністю злочинів.
8. Порядок призначення покарання, якщо після постановлення вироку в справі буде встановлено, що засуджений винен ще і в іншому злочині, вчиненому ним до постановлення попереднього вироку.
9. Особливості призначення окремих видів покарань за сукупністю злочинів.
10. Типові помилки, що мають місце в судовій практиці, при призначенні покарання за сукупністю злочинів.

Тема 11. Призначення покарання за сукупністю вироків

1. Поняття сукупності вироків. Відмінність сукупності вироків від сукупності злочинів.
2. Умови призначення покарання за сукупністю вироків. Проблема, що виникає у судовій практиці при призначенні покарання, у зв'язку з використанням законодавцем у ч. 1 ст.71 КК України терміну "постановлення вироку".

3. Порядок та межі призначення покарання за сукупністю вироків.
4. Призначення покарання за новий вчинений злочин. Правила визначення остаточного покарання за сукупністю вироків. Приєднання до покарання, призначеного за новим вироком, невідбутої частини покарання за попереднім вироком. Вимоги з урахуванням яких здійснюється складання покарань за правилами ст. 71 КК України. Визначення (обчислення) невідбутої частини покарання, призначеного за попереднім вироком. Проблеми, що виникають у судовій практиці, щодо визначення (обчислення) невідбутої частини покарання, призначеного за попереднім вироком. Випадки визначення остаточного покарання за сукупністю вироків шляхом поглинання не відбутої частини покарання за попереднім вироком або покарання, призначеного за новим вироком.
5. Межі остаточного покарання за сукупністю вироків. Вимоги з урахуванням яких суд визначає розмір остаточного покарання за сукупністю вироків.
6. Правила складання покарань та зарахування строку попереднього ув'язнення при складанні покарань за сукупністю вироків.
7. Особливий порядок визначення остаточного покарання за сукупністю вироків, коли призначені за окремі злочини різні види покарань не можуть бути складені.
8. Особливості призначення додаткових покарань за сукупністю вироків.
9. Особливості призначення окремих видів покарань за сукупністю вироків.
10. Порядок призначення покарання у випадку, коли засуджений після постановлення вироку, але до повного відбуття покарання вчинив два або більше злочинів.
11. Типові помилки, що мають місце в судовій практиці, при призначенні покарання за сукупністю вироків.

Тема 12. Призначення покарання неповнолітнім

1. Види покарань, які застосовуються до неповнолітніх, та особливості їх призначення у судовій практиці.
2. Призначення покарання неповнолітньому з врахуванням загальних начал призначення покарання.
3. Врахування при призначенні покарання неповнолітньому умов його життя та виховання.
4. Врахування при призначенні покарання неповнолітньому впливу на нього дорослих осіб.
5. Врахування при призначенні покарання неповнолітньому рівня його розвитку та інших особливостей його особи.
6. Особливості призначення покарання неповнолітньому за незакінчений злочин.
7. Особливості призначення покарання неповнолітньому за злочин, вчинений неповнолітнім у співучасті.
8. Проблеми призначення покарання неповнолітньому за сукупністю злочинів.

9. Проблеми призначення покарання неповнолітньому за сукупністю вироків.

Тема 13. Виконання покарання

1. Виконання покарань, пов'язаних з ізоляцією від суспільства.
2. Виконання покарань, не пов'язаних з ізоляцією від суспільства.
3. Проблеми удосконалення виконання покарань в Україні.

4. СТРУКТУРА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Назви тем	Кількість годин					
	Денна форма					
	Усього	у тому числі				
Л		П	лаб	інд	Ср	
1	2	3	4	5	6	7
Тема 2. Застосування в судовій практиці загальних засад призначення покарання	12	2	2	-	-	8
Тема 6. Призначення покарання за незакінчений злочин	11	2	2	-	-	7
Тема 7. Призначення покарання за злочин, вчинений у співучасті	11	2	2	-	-	7
Тема 10. Призначення покарання за сукупністю злочинів	11	2	2	-	-	7
Тема 11. Призначення покарання за сукупністю вироків	11	2	2	-	-	7
Тема 12. Призначення покарання неповнолітнім	12	2	2	-	-	8
Тема 13. Виконання покарання	22	4	4	-	-	14
Усього годин	90	16	16	-	-	58

ТЕМИ ПРАКТИЧНИХ ЗАНЯТЬ

№ з/п	Назва теми	Кількість годин
1	Тема 2. Застосування в судовій практиці загальних засад призначення покарання	2
2	Тема 6. Призначення покарання за незакінчений злочин	2
3	Тема 7. Призначення покарання за злочин, вчинений у співучасті	2
4	Тема 10. Призначення покарання за сукупністю злочинів	2
5	Тема 11. Призначення покарання за сукупністю вироків	2
6	Тема 12. Призначення покарання неповнолітнім	2

7	Тема 13. Виконання покарання	4
	Разом	16

САМОСТІЙНА РОБОТА

№ з/п	Назва теми	Кількість годин
1	Тема 2. Застосування в судовій практиці загальних засад призначення покарання	8
2	Тема 6. Призначення покарання за незакінчений злочин	7
3	Тема 7. Призначення покарання за злочин, вчинений у співучасті	7
4	Тема 10. Призначення покарання за сукупністю злочинів	7
5	Тема 11. Призначення покарання за сукупністю вироків	7
6	Тема 12. Призначення покарання неповнолітнім	8
7	Тема 13. Виконання покарання	14
	Разом	58

5. МЕТОДИ КОНТРОЛЮ

Знання та навички студентів, отримані при засвоєнні спеціального курсу «Кримінальна політика у сфері покарань», оцінюється за модульно-рейтинговою системою.

Форми **поточного контролю** включають: оцінювання виконання домашніх самостійних завдань, які передбачають аналіз вироків суду щодо призначення ними покарань особам, винних у вчиненні злочину та контрольних робіт, виконаних студентами під час практичних занять.

Студент може отримати максимально 50 балів за усні відповіді або контрольних робіт на практичних заняттях.

Неготовність до заняття або незадовільна відповідь (незадовільний аналіз вироку суду) також підлягають відповідній оцінці і студенту виставляється “0” балів.

Модульний контроль передбачає написання модульної контрольної роботи (вирішення задач та письмову відповідь на теоретичні питання, які були предметом вивчення у межах даного спецкурсу). Модульна контрольна робота може бути оцінена максимально у 50 балів. Студент, який набрав при складанні модуля 25 балів і менше, вважається, що склав модуль на “незадовільно”. Незадовільні оцінки (25 балів і менше) за модуль перескладаються один раз. Перескладання позитивної модульної оцінки з метою її підвищення не дозволяється.

Формою **підсумкового контролю** знань та навичок студентів по дисципліні є залік, на якому результати їх навчальної роботи оцінюються за

весь період вивчення дисципліни за 50 - бальною шкалою. Залік проводиться у письмовій формі. Залікові завдання включають такі види завдань: завдання, спрямовані на визначення рівня знання студентом, теоретичного матеріалу; завдання, спрямоване на з'ясування вміння студента призначати покарання особі, яка вчинила злочин, та аргументувати правильність свого рішення, посилаючись на положення чинного КК України, положення постанови Пленуму Верховного Суду України від 24 жовтня 2003 р. з послідовними змінами та доповненнями “Про практику призначення судами кримінального покарання”. За результатами вивчення дисципліни студент отримує підсумкову оцінку за 100-бальною системою.

Основними функціями оцінювання навчальних досягнень студентів є:

- **контролююча**, що передбачає визначення рівня досягнень окремого студента (групи), виявлення рівня готовності до засвоєння нового матеріалу, що дає змогу викладачу відповідно планувати і викладати навчальний матеріал;
- **навчальна**, що зумовлює таку організацію оцінювання навчальних досягнень студентів, коли його проведення сприяє повторенню, уточненню і систематизації навчального матеріалу, вдосконаленню підготовки студента;
- **діагностико-коригуюча**, що допомагає з'ясувати причини труднощів, які виникають в студента під час навчання, виявити прогалини у знаннях і вміннях та коригувати його діяльність, спрямовану на усунення недоліків;
- **стимулюючо-мотиваційна**, що визначає таку організацію оцінювання навчальних досягнень студентів, коли його проведення стимулює бажання поліпшити свої результати, розвиває відповідальність та сприяє змагальності студентів, формує мотиви навчання;
- **виховна**, що передбачає формування вміння відповідально й зосереджено працювати, застосовувати прийоми контролю і самоконтролю, розвиток позитивних якостей особистості: працелюбності, активності, акуратності та інших.

Об'єктом оцінювання навчальних досягнень студентів є знання, вміння та навички, досвід творчої діяльності, досвід емоційно-ціннісного ставлення до навколишньої дійсності, тобто його інформаційна, соціальна, комунікативна компетентність.

Оцінюватися може виконання будь-яких навчальних завдань, під час роботи над якими студенти демонструють власне аналітичне мислення: розгорнуті і стислі усні відповіді, письмові роботи, доповіді, реферати, участь в дискусіях тощо.

При визначенні навчальних досягнень студентів аналізу підлягають:

- характеристики відповіді студента: елементарна, фрагментарна, неповна, повна, логічна, доказова, обґрунтована, творча;
- якість знань, правильність, повнота, осмисленість, глибина, гнучкість, дієвість, системність, узагальненість, міцність;
- ступінь сформованості загальнонавчальних та предметних умінь і навичок;

рівень оволодіння розумовими операціями: вміння аналізувати, синтезувати, порівнювати, абстрагувати, узагальнювати, робити висновки тощо;

досвід творчої діяльності (вміння виявляти проблеми, формулювати гіпотези, розв'язувати проблеми); самостійність оцінних суджень.

Обов'язковими видами оцінювання навчальних досягнень студентів має стати підсумкове модульне оцінювання. Модульне оцінювання навчальних досягнень студентів є обов'язковим і основним, його результати відображаються у журналі академгрупи в окремій колонці.

Критерії оцінювання

“Відмінно” – студент володіє ґрунтовними знаннями програмного матеріалу, виявляє здатність до самостійного аналізу кримінального законодавства, правильно його класифікує та характеризує, знає зміст основних понять; глибоко і правильно тлумачить зміст норм кримінального закону, які регламентують порядок призначення покарання; його судження чіткі, послідовні й аргументовані.

“Добре” – студент володіє глибокими знаннями матеріалу в обсязі програми, добре орієнтується в кримінальному законодавстві, не допускає суттєвих помилок при аналізі норм кримінального закону, які регламентують порядок призначення покарання, може розтлумачити їх зміст; вільно викладає власні судження.

“Задовільно” – знання студента є неповними і неточними, ґрунтуються на поверхневому ознайомленні з кримінальним законодавством, він допускає помилки при аналізі норм кримінального закону, які регламентують порядок призначення покарання; може розтлумачити їх зміст; судження нечіткі й непослідовні.

“Незадовільно” – студент не має достатніх знань програмного матеріалу, не орієнтується в кримінальному законодавстві, допускає грубі помилки при аналізі норм кримінального закону; не може розтлумачити норми кримінального закону, які регламентують порядок призначення покарання; виклад власних суджень відсутній.

Оцінювання досягнутих успіхів за семестр проводиться в системі оцінювання університету, після чого переводиться в національну шкалу оцінювання ECTS відповідно до таблиці.

6. РОЗПОДІЛ БАЛІВ, ЩО ПРИСВОЮЄТЬСЯ СТУДЕНТАМ

Розподіл балів, які отримують студенти для заліку

Поточна успішність	Залік	Сума
T1-T13	T1-T13	
50	50	100

Оцінювання знань студента здійснюється за 100-бальною шкалою (для екзаменів і заліків).

- максимальна кількість балів при оцінюванні знань студентів з дисципліни, яка завершується заліком, становить за поточну успішність 50 балів, на заліку – 50 балів;
- при оформленні документів за залікову сесію використовується таблиця відповідності оцінювання знань студентів за різними системами.

Шкала оцінювання: Університету, національна та ECTS

Оцінка в балах	Оцінка ECTS	Визначення	За національною шкалою	
			Екзаменаційна оцінка, оцінка з диференційованого заліку	Залік
90 – 100	A	<i>Відмінно</i>	<i>Відмінно</i>	<i>Зараховано</i>
81-89	B	<i>Дуже добре</i>	<i>Добре</i>	
71-80	C	<i>Добре</i>		
61-70	D	<i>Задовільно</i>	<i>Задовільно</i>	
51-60	E	<i>Достатньо</i>		

90-100 балів (відмінно) - виставляється студенту, який дав повну і правильну відповідь на всі питання, що базуються на знанні нормативно-правових актів, судової практики та спеціальної літератури. Прояви уміння застосування набутих знань до конкретних суспільно-економічних ситуацій та здібності аналізу джерел вивчення даного курсу.

81-89 балів (дуже добре) - виставляється студенту, який дав не цілком повну але правильну відповідь на всі питання, що базуються на знанні предмету.

71-80 балів (добре) - виставляється студенту, який дав повну і правильну відповідь, але не на всі питання, або відповідь не базується на всіх складових джерелах вивчення. Тобто знав нормативно-правовий акт та судову практику але не знав інформації, що міститься у спеціальній літературі, чи інформації, яка міститься у інших джерелах. Однак у підсумку його відповідь повинна базуватись не менше ніж на двох базових джерелах.

61-70 балів (задовільно) - виставляється студенту, який не дав вичерпної детальної відповіді на питання контрольних завдань і яка базується тільки на одному із рекомендованих джерел вивчення матеріалу.

51-60 балів (достатньо) - виставляється студенту, який не дав вичерпної (достатньої) відповіді на питання контрольних завдань та не може назвати джерела інформації навчальної дисципліни.

0-50 балів (незадовільно) - виставляється студентові, який виявив значні прогалини в знаннях основного навчального матеріалу, допустив принципові помилки у виконанні передбачених програмою завдань, незнайомий з основною юридичною літературою з дисципліни.

6. РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА

I. Нормативні акти і практика їх застосування

1. Конституція України. Прийнята на п'ятій сесії Верховної Ради України 28 червня 1996 року із змінами, внесеними згідно із Законом від 01. 02. 2011 р. //Відомості Верховної Ради України. – 1996. – №30. – Ст. 141; 2011. – № 10. – Ст. 68.
2. Загальна декларація прав людини: Прийнята і проголошена резолюцією 217 А (III) Генеральної Асамблеї ООН від 10 грудня 1948 р. // Офіційний вісник України. – 2008. – № 93. – Ст. 3103.
3. Міжнародний пакт про громадські та політичні права: Прийнятий 16 грудня 1966 р. Генеральною Асамблеєю ООН // Бюлетень Міністерства юстиції України. – 2002. – № 1.
4. Конвенція про захист прав людини і основоположних свобод: Ратифіковано законом України № 475/97- ВР від 17 липня 1997 р. // Голос України. – 2001. – № 3. – 10 січня.
5. Протокол до Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод: Ратифіковано законом України № 475/97- ВР від 17 липня 1997 р.// Офіційний вісник України. – 2006. – № 32. – Ст. 2372.
6. Протокол № 13 до Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод, який стосується скасування смертної кари за всіх обставин: Ратифіковано законом України № 318-ІУ від 28 листопада 2002 р. // Офіційний вісник України. – 2006. – № 32. – Ст. 2377.
7. Конвенція проти катувань та інших жорстоких, нелюдських або таких, що принижують гідність, видів поводження і покарання: Ратифіковано Указом Президії Верховної Ради Української РСР № 3484- XI від 26 січня 1987 р. // Відомості Верховної Ради Української РСР. – 1987. – № 6. – № 101.
8. Минимальные стандартные правила Организации Объединенных Наций, касающиеся отправления правосудия в отношении несовершеннолетних (“Пенинские правила”) // Советская юстиция. – 1991. – №№ 12- 14.
9. Правила ООН, що стосуються захисту неповнолітніх, позбавлених волі. Резолюція 45/110 Генеральної Асамблеї ООН від 14 грудня 1990 р. // Права людини і професійні стандарти для юристів у документах міжнародних організацій. – Амстердам .- Київ. – 1996.
10. Кримінальний кодекс України від 05. 04. 2001 із змінами та доповненнями станом на 18. 09.2012 р. // Відомості Верховної Ради України. – 2001. – №25-26. – Ст.131.
11. Рішення Конституційного Суду України від 2 листопада 2004 року № 15-рп/2004 за конституційним поданням Верховного Суду України щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень статті 69 Кримінального Кодексу //Вісник Конституційного Суду України.-2004.-№ 5.- С.45.
12. Про практику призначення судами кримінального покарання: Постанова Пленуму Верховного Суду України від 24 жовтня 2003 р. № 7 зі змінами, внесеними згідно з Постановою Пленуму Верховного Суду України від 10 грудня 2004 р. //Збірник постанов Пленуму Верховного суду України у кримінальних справах: 1973 – 2006 рр.: Видання третє зі змінами та доповненнями. – X .: “Одіссей “, 2007. – С. 73-93.

13. Про внесення змін та доповнень до постанови Пленуму Верховного Суду України від 24 жовтня 2003 року № 7 “ Про практику призначення судами кримінального покарання” від 12 червня 2009 р. № 8. // [htt: //www. scourt. gov. ua](http://www.scourt.gov.ua)
14. Про практику застосування судами України законодавства про злочини неповнолітніх: Постанова Пленуму Верховного Суду України від 16 квітня 2004 р. № 5 // Вісник Верховного Суду України. – 2004. – № 5. – С. 4 – 8.
15. Про завдання судів України по підвищенню рівня правосуддя: Постанова Пленуму Верховного суду України від 22 лютого 1991 р. №1 із змінами від 4 червня 1993 р., 3 грудня 1997 р. (п.5) //Збірник постанов Пленуму Верховного Суду України у кримінальних справах: Навчально – практичний посібник / Укл. Б.О. Кириць – Львів: Ліга-прес, 2008. – С. 16-17.
16. Про підсумки роботи судів за 1992 р. та завдання судів, що впливають з Постанови Верховної Ради України від 26 січня 1993 р. “Про стан виконання законів і постанов Верховної Ради України з питань правопорядку і заходи щодо посилення боротьби із злочинністю: Постанова Пленуму Верховного Суду України від 12 лютого 1993 р. №1 із змінами від 3 грудня 1997 р.(п.6) //Збірник постанов Пленуму Верховного Суду України у кримінальних справах: Навчально – практичний посібник / Укл. Б.О. Кириць – Львів: Ліга-прес, 2008 – С. 20.
17. Про судову діяльність в умовах загострення в Україні криміногенної ситуації: Постанова Пленуму Верховного Суду України від 30 вересня 1994 р. №9 (п.3) // Збірник постанов Пленуму Верховного Суду України у кримінальних справах: Навчально – практичний посібник / Укл. Б.О. Кириць – Львів: Ліга-прес, 2008– С. 22.
18. Про практику застосування судами кримінального законодавства про повторність, сукупність і рецидив злочинів та їх правові наслідки: Постанова Пленуму Верховного Суду України від 04 червня 2010 р. № 7//zakon.rada.gov.ua/laws/show/v00077-10.
19. Про практику призначення військовослужбовцям покарання у виді тримання в дисциплінарному батальйоні: Постанова Пленуму Верховного Суду України від 28 грудня 1996 р. № 15 // Вісник Верховного Суду України. – 2004. – № 2. – С. 11- 13.
20. Практика судів України з кримінальних справ (2001 – 2005) / За аг. Ред.. В.Т. Маляренка, В.В. Сташиса; Укладачі: В.В. Сташис, В.І. Тютюгін; – Київ – Харків: Юрінком Інтер, 2005. – 464 с.
21. Практика судів України з кримінальних справ (2001 – 2005) / За аг. Ред.. В.Т. Маляренка, В.В. Сташиса; Укладачі: В.В. Сташис, В.І. Тютюгін; // Бюлетень законодавства і юридичної практики України. – Київ - Харків: Юрінком Інтер, 2005. – № 11. – 464 с.
22. Судова практика у кримінальних справах // Кримінальне судочинство. – 2006. – Вип. 1-2. – 288 с.
23. Судова практика у кримінальних справах // Кримінальне судочинство. – 2007. – Вип. 1 (3). – 108 с.
24. Судова практика у кримінальних справах // Кримінальне судочинство. – 2007. – Вип. 2 (4). – 112 с.
25. Судова практика у кримінальних справах // Кримінальне судочинство. – 2007. – Вип. 3 (5). – 148 с.
26. Судова практика у кримінальних справах // Кримінальне судочинство. – 2007. – Вип. 4 (6). – 160 с.
27. Судова практика Верховного Суду України у кримінальних справах: Офіц. вид. / Верх. Сул України; Відп. Ред.. П.П. Пилипчук. – К.: Концерн ”Ін Юре”, 2007. – 696 с.

II. Спеціальна література

До теми № 1

1. Благоев Е.В. Применение уголовного права. СПб., 2004. – С.303.

2. Благов Е.В. Применение специальных начал назначения уголовного наказания. – М.: Издательство "Юрлитинформ", 2007. – 288с.
3. Брайнин Я.М. Уголовный закон и его применение. М.: 1967. – С .193.
4. Непомнящая Т.В. Назначение уголовного наказания: теория, практика, перспективы. –
5. СПб.: Издательство Р. Асланова "Юридический центр Пресс", 2006. – 781 с.
6. Сундурова О.Ф. Сущность назначения наказания // Материалы юбилейной
7. Всероссийской науч. конф. "Два века юридической науки и образования в Казанском
8. университете". Казань. – 2004. – С. 630

До теми № 2

1. Анашкин Г.З. Справедливость назначения уголовного наказания // Советское государство и право. – 1982. – №7. – С. 59-66.
2. Бабаев М.М. Индивидуализация наказания несовершеннолетних. – М.: Юрид. лит, 1968. – 120 с.
3. Бажанов М.И. Принципы назначения наказания за радянським правом // Радянське право. – 1971. - № 2. – С. 78-82.
4. Бурганов Р.С. Влияние принципов назначения наказания на формирование, закрепление в законе и применение общих начал назначения наказания / Вестник ТИСБИ. – 2006. - № 3.
5. Бурлакова В.Н. Личность преступника и назначение наказания. – Л.: ЛГУ, 1986.
6. Бышевский Ю.В., Марцев А.И. Наказание и его назначение. Учебное пособие. – Омск, 1975.
7. Василяш В.М. Деякі питання врахування судом загальних засад призначення покарання // Науковий вісник Львівського державного університету внутрішніх справ. Збірник наукових праць. Серія юридична. – Львів: ЛьвДУВС, 2008. – Вип. 2. – С.248-259.
8. Велиев С.А. Принципы назначения наказания. – СПб.: Издательство Р. Асланова "Юридический центр Пресс", 2004. – 388с.
9. Гаверов Г.С. Общие начала назначения наказания по советскому уголовному праву. – Иркутск, 1976.
10. Гаверов Г.С. Проблемы назначения наказания. – В кн.: Вопросы уголовной ответственности и наказания: Межвузовский сборник научных трудов. – Красноярск, 1986.
11. Гришук О.В. Втілення міжнародно-правового принципу гуманізації покарання у законодавство України та міжнародне право (проблеми гармонізації): Збірник наукових праць. Випуск 4. – К., 1998. – С. 248-259.
12. Горелик А.С. Реализация принципа справедливости в правилах назначения наказания // Уголовное право. – 2001. – № 1. – С.3.
13. Дагель П.С. Учение о личности преступника в советском уголовном праве. – Владивосток, 1970.
14. Долиненко Л.А. Смягчающие ответственность обстоятельства по действующему уголовному законодательству и в судебной практике: Учебное пособие. – Иркутск: Иркут. гос. ун-т, 1980. – 82 с.
15. Зайцев С.А. К вопросу о понятии справедливости // Вестник Омского ун-та, 1999. – Вып. 4. – С.148-151.
16. Карпец И.И. Индивидуализация наказания в советском праве. – М.: Госюриздат, 1961.
17. Красиков Ю.А. Назначение наказания: обусловленность и критерии индивидуализации. Учебное пособие. – М., 1991.
18. Кругликов Л.Л. О принципах назначения наказания // Проблемы совершенствования уголовного законодательства на современном этапе: Межвузовский сборник научных трудов. – Свердловск, 1985. – С. 50-61.

19. Кругликов Л.Л. Смягчающие и отягчающие ответственность обстоятельства в уголовном праве. (Вопросы теории). – Воронеж, 1985.
20. Кругликов Л.Л. Смягчающие и отягчающие обстоятельства в советском уголовном праве. – Ярославль, 1986.
21. Кругликов Л.Л. Уголовно-правовые средства обеспечения справедливости наказания. – Ярославль, 1986.
22. Личность преступника /Под ред. В.Н. Кудрявцева и др. – М.: Юрид. лит., 1975.
23. Личность преступника и применение наказания. – Казань: Изд-во Казан.ун-та, 1980. – 216 с.
24. Мальцев В.В. Принципы уголовного права и их реализация в правоприменительной деятельности. – СПб.: Издательство "Юридический центр Пресс", 2004. – 694 с.
25. Мамедова А.А. Справедливость назначения наказания. – СПб.: Изд-во Юридический центр Пресс, 2003. – 119 с.
26. Махінчук В. Принцип економії репресії у новому Кримінальному кодексі України – важлива запорука адекватності покарання // Підприємство, господарство і право. – 2001. – № 11. – С.69.
27. Мельникова Ю.Б. Дифференциация ответственности и индивидуализация наказания. – Красноярск, 1989.
28. Мясников О.А. О смягчающих наказание обстоятельствах, не указанных в законе //Российская юстиция. – 2001. – №4. – С. 51-52.
29. Мясников О.А. Смягчающие и отягчающие наказание обстоятельства в теории, законодательстве и судебной практике. – М.: ООО Изд-во Юрлитинформ, 2002.
30. Полтавець В.В. Загальні засади призначення покарання за кримінальним законодавством України: Монографія / МВС України, Луг. акад. внутр. Справ ім. 10-річчя незалежності України; [Наук. ред. канд. юрид. наук, проф. Л.М. Кривоченко]. – Луганськ: РВВ ЛАВС, 2005. – 240 с.
31. Полтавець В.В. Загальні засади призначення покарання та їх кримінально-правове значення: Автореф. дис. канд. юрид. наук: 12.00.08 / НАН України; Інститут держави і права ім. В.М. Корецького. – К., 2005. – 20 с.
32. Прохоров Л.А. Общие начала назначения наказания и предупреждение рецидивной преступности. – Омск: ОБШМ СССР, 1980. – С. 11.
33. Прохоров Л.А. О понятии и соотношении принципов и общих начал назначения наказания // Проблемы борьбы с преступностью. – Омск, 1979. – С.26.
34. Непомнящая Т. В. Назначение уголовного наказания: теория, практика, перспективы. – СПб.: – СПб.: Издательство "Юридический центр Пресс", 2006. –781 с.
35. Непомнящая Т. Учет судами общих начал назначения наказания //Уголовное право. – 2001. – №3. – С. 15.
36. Сахарук Тетяна Валеріївна. Загальні засади призначення покарання за кримінальним правом України та зарубіжних країн: порівняльний аналіз: Автореф. дис. канд. юрид. наук: 12.00.08 / Київський національний ун-т ім. Тараса Шевченка. – К., 2006. – 18 с.
37. Скрябин М.А. Общие начала назначения наказания и их применение к несовершеннолетним. – Казань, 1988.
38. Степашин В.М. Назначение наказания / Вестник Омского университета, 1999, Вып. 2. С. 163-166.
39. Солопанов Ю. Об обстоятельствах, отягчающих ответственность //Советская юстиция. – 1990. – №4. – С. 21.
40. Флоря К.Н. Назначение наказания с учетом причин совершенного преступления. – Кишинев: Штиница, 1980. – 136 с.

До теми № 3

1. Антипов В.В., Антипов В.І. Обставини, які виключають застосування кримінального покарання: Монографія. – К.:, 2004. – 208с

2. Антипов В.В. Види та розміри покарання за злочини у сфері господарської діяльності: системно-логічний аналіз // Вісник Національної академії державної податкової служби України. – 2004. – № 1. – С. 252-258
3. . Бажанов М.И. Назначение наказания по советскому уголовному праву. – К.: Вища школа. Головное изд-во, 1980. – 216 с.
4. Бышевский Ю.В., Марцев А.И. Наказание и его назначение. Учебное пособие. – Омск, 1975.
5. Вербенский М.Г. Покарання, не пов'язані з позбавленням волі: загальна характеристика і проблеми застосування //Новий Кримінальний кодекс України: Питання застосування і вивчення: Матер. міжнар. наук.-практ.конф. [Харків] 25-26 жовт. 2001 р. (Редкол.: Сташис В.В.(голов. ред.) та ін. – К. – Х.: “Юрінком Інтер”, 2002. – С. 86-89.
6. Березовська Н. Л. Виправні роботи і їх застосування до неповнолітніх // Актуальні проблеми держави і права: Зб. наук. праць. – Одеса: Юридична література, 2002. – С. 25- 29.
7. Березовская Н. Л. Отличие общественных и исправительных работ // Вісник Луганського державного університету внутрішніх справ. – 2007.- Спеціальний випуск. – С. 19-22.
8. Беца О., Панасюк М., Шкодюк В. Впровадження альтернативних видів покарань в Україні: Посібник / За ред. О.В. Беци. – К.: МП ”Леся”, 2003. – 116 с.
9. Богатирьов І. Виправні роботи як вид покарання: Кримінальні, кримінологічні та кримінально - виконавчі проблеми: Монографія. – К.: МП ”Леся”, 2002. – 139 с.
10. Богатирьов І. Г. Загальна характеристика кримінальних покарань, альтернативних позбавленню волі (теорія і практика їх упровадження) // Проблеми пенітенціарної теорії і практики: Щорічний бюлетень Київського інституту внутрішніх справ. Вип. 9. – К.: КІВС, 2004. – С. 229-234.
11. Бондарев В.В., Василюшин В.О. Щодо призначення кримінального покарання у виді службового обмеження для військовослужбовців // Вісник Верховного Суду України. – 2004. - № 11.- С. 39-41.
12. Бугаев В.А. Правовые проблемы применения уголовного ареста в отношении военнослужащих // Право і безпека. – 2005. - № 1 (4/1). – С. 46-49.
13. Бугаев В.А. Особливості застосування кримінального арешту у відношенні військовослужбовців // Актуальні проблеми політики. Вип. 13-14. Зб. наук. пр. – Одеса: Юридична література, 2002. – С. 732-738.
14. Гаверов Г.С. Проблемы назначения наказания. – В кн.: Вопросы уголовной ответственности и наказания: Межвузовский сборник научных трудов. – Красноярск, 1986.
15. Гура Р.М. Застосування покарання у виді позбавлення права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю //Новий Кримінальний кодекс України: Питання застосування і вивчення: Матер. міжнар. наук.-практ. конф. [Харків] 25-26 жовтня 2001 р. (Редкол.: Сташис В.В. (голов. ред.) та ін. – К. – Х.: Юрінком Інтер, 2002. – С. 86-89.
16. Григорьев А.Н. Некоторые аспекты назначения и исполнения ареста как вида уголовного наказания в Украине (исторический обзор) // Вісник Луганської академії внутрішніх справ МВС імені 10-річчя незалежності України. – 2002. – № 3. – С. 130-135.
17. Дементьев С.И. Лишение свободы как мера уголовного наказания. – Краснодар, 1977.
18. Дементьев С.И. Лишение свободы. Уголовно-правовые и исправительно-трудовые аспекты. – Ростов, 1981.
19. Денисова Т.А. Види кримінальних покарань: співвідношення КК та КВК // Кримінальний кодекс України 2001 р.: проблеми застосування і перспективи удосконалення: Матеріали між нар. наук.-практ. конф. 13-15 квітня 2007 р.: У 2-х ч. – Львів: Львівський держ. ун-т внутр. справ, 2007. – Ч. 1. – С.23-27.
20. Ефимов М.А. Лишение свободы как вид уголовного наказания. – Свердловск, 1964.

21. Иногамова Л.В. Конкуренция норм при назначении наказания в пределах санкции статьи Особенной части Уголовного кодекса //Государство и право. – 1999. – №8. – С. 70-71.
22. Киришь Б.О. Направлення в дисциплінарний батальйон //Вісник Львівського університету. – Серія юридична. – Вип. 33. – 1996. – С.45-56.
23. Киришь Б.О. Громадські роботи як вид покарання за кримінальним правом України // Вісник Львівського університету: Зб. наук. праць. Серія юридична. – 2004. – Вип. 39. – С. 399-406.
24. Киришь Б.О. Застосування покарання у вигляді обмеження волі // Вісник Хмельницького інституту регіонального управління та права. – 2004. – № 3 (11). – С. 175-182.
25. Кулинич С., Скоробач О. Обмеження волі як покарання пов'язане з обмеженням особистої свободи без ізоляції від суспільства // Вісник прокуратури. – 2007. – № 6(72). – С. 67-70.
26. Кучер А. Покарання за Кримінальним кодексом України та його види (закінчення) // Право військової сфери. – 2006. – № 1. – С.11-13.
27. Литвинов С. Обмеження волі як вид кримінального покарання // Вісник прокуратури. – 2008. – № 3. – С. 27-30.
28. Маляренко В.Т. Про покарання за новим Кримінальним кодексом України. – К.: Фонд "Правова ініціатива", 2003. – 156 с.
29. Мостепанюк Л. Довічне позбавлення волі: історія і сучасність // Підприємництво, господарство і право. – 2004. – № 8. – С.131-133.
30. Навроцький В.О. Кримінальний кодекс України 2001 р.: підсумки та очікування // Кримінальний кодекс України 2001 р.: Проблеми застосування і перспективи удосконалення: Матеріали міжнар. наук.-практ. конф. 7-8 квітня 2006 р. Частина 1 / Ред. Кол.: Ортинський В.Л. та інші. – Львів: Львівський держ. ун-т внутр. справ, 2006. – С. 5-15.
31. Пальченкова В.М. Позбавлення волі на певний строк як вид покарання // Від громадянського суспільства до правової держави: Тези III Міжнар. наук.-практ. конф. (24 квітня 2008 р.). – Х.: Харківськ. нац. ун-т ім. Каразіна, 2008. – С. 407-411.
32. Павленко В. Громадські роботи в системі покарань, не пов'язаних з позбавлення волі: загальна характеристика та шляхи вдосконалення // Право України. – 2003. – № 11, - С. 97-101.
33. Пироженко О.С. Деякі проблеми застосування альтернативних позбавленню волі покарань // Актуальні проблеми науки в дослідженнях молодих учених: Матеріали наук.-практ. конф. Харків, 12 травня 2006 р. – Х.: Вид-во Харківськ. нац. ун-ту внутр. справ, 2006. – С. 25-28.
34. Пономаренко Ю.А. Перелік покарань чи система покарань? // Збірник наукових праць Харківського національного педагогічного університету ім. Г.С. Сковороди. Серія "Право". – Вип. 9. – С. 113-118.
35. Пономаренко Ю.А. У чому системність системи покарань? // Сучасні проблеми юридичної науки: Тези доп. та наук. повідомл. всеукр. наук.-практ. конф. молодих учених та здобувачів. – Х.: Нац. юрид. акад. України, 2008. – 288 с.
36. Пуйко В.М. Застосування альтернативних позбавленню волі видів покарань як напрям гуманізації кримінальної політики в Україні // Науковий вісник Юридичної академії Міністерства внутрішніх справ. – 2002. – № 2. – С. 149-153.
37. Рудик В.І. Кримінальне покарання у вигляді позбавлення волі чи ув'язнення? (український і міжнародний досвід) // Науковий вісник Юридичної академії Міністерства внутрішніх справ. – 2001. – № 1 (10). – С. 69-77.
38. Севастьянов В.П. Довічне позбавлення волі: проблеми правового регулювання та практики виконання // Вісник Харківського національного університету внутрішніх справ. Вип. 33. – Х.: Нац. ун-т внутр. справ, 2006. – С.166-174.

39. Стефанов С.А. Практика применения и исполнения некоторых наказаний, альтернативных лишению свободы // Актуальні проблеми політики. Вип. 16.: Зб. наук. пр. – Одеса: Юридична література, 2003.- С. 360-364.
40. Ткачова А. Зміст та основні риси громадських робіт // Вісник Академії правових наук України. – 2005. – № 3 (42). – С. 250-258.
41. Ткачова А. Щодо змісту виправних робіт на сучасному етапі розвитку кримінально-виконавчої системи України // Вісник Академії правових наук України. – 2004. – № 4 (39). – С. 230-239.
42. Ткачова А.В. Щодо історичних і соціально- економічних передумов поширення практики застосування альтернативних видів покарань // Проблема законності. Вип. 781: Респ. міжвідомч. наук. зб. – Х.: Нац. юрид. акад. України. – С. 130-138.
43. Трубников В.М., Шинкарьов Ю.В. Арешт як вид кримінального покарання та особливості його застосування: Монографія. – Х.: Харків юридичний, 2007. – 2007. – 228 с.
44. ТютюгинВ.И. Некоторые вопросы применения наказания по новому Уголовному кодексу Украины // Новый Кримінальний кодекс України: Питання застосування та вивчення: Матер. міжнар. наук. наук.-практ. конф. [Харків] 25-26 жовт. 2001 р. / Редкол.: Сташис В.В. (голов. ред.) та ін. – К.-Х.: Юрінком- Інтер, 2002. – С. 89- 92.
45. ТютюгинВ.И. Совершенствование норм УК Украины о применении наказания // Проблеми законності: Респ. міжвідомч. наук. зб. / Відп. ред. В.Я. Тацій. – Х.: Нац. юрид. акад. України, 2006. – Вип. 77. – С. 105-112.
46. ТютюгинВ.И. Совершенствование Уголовного кодекса Украины об отдельных видах наказаний и их применение // Проблеми правового забезпечення економічної та соціальної політики в Україні: Матеріали міжнар. наук.-практ. конф. (м. Харків, 24-25 травня 2005 р.) / Відп. за випуск: Ю.М. Грошовій, М.І. Панов. – Х.: .: Нац. юрид. акад. України, 2005. – Вип. – С. 552-556.
47. Фролов О.І. Довічне позбавлення волі у вітчизняному законодавстві // Проблеми правознавства та правоохоронної діяльності: Зб. нук. ст. – Донецьк: Донецьк. ін.-т внутр. справ при Донецьк. Держ. ун-ті, 2001. – № 2. – С. 307- 317.
48. Фролов О.І. Компаративістський аналіз проблеми довічного позбавлення волі // Проблеми правознавства і правоохоронної діяльності: Збірник наукових праць. – Донецьк: Донецький юридичний інститут МВС України. – 2005 . – № 1. – С. 209-219.
49. Хавронюк М. Види кримінальних покарань: досвід європейських держав // Прокуратура. Людина. Держава. – 2005. – № 3 (45). – С. 95- 101.
50. Хавронюк М.І. Нові види покарань: чи потрібно їх передбачати у Кримінальному кодексі України? // Альманах кримінального права: збірник статей. Вип. 1. / Відп. ред.. П.П. Андрушко, П.С. Березін. – К.: Правова єдність, 2009. – С. 401-414.
51. Халимонов С. І. Деякі проблеми застосування та виконання покарань у виді громадських робіт (перспективні питання теорії і практики) // Право і безпека. – 2006. – № 1 (5/1). – С. 102-105.
52. Шинкарьов Ю.В. Обумовленість уведення арешту до сучасної системи покарань України // Державне будівництво та місцеве самоврядування. Вип. 7. Зб. наук. пр. – Х.: Право, 2004. – С. 203-208.
53. Шинкарьов Ю.В. Щодо визначення кола осіб, до яких не може бути застосоване кримінальне покарання у виді арешту Право і безпека. – 2006. – № 5'2. – С. 78-81.

До теми № 4

1. Галка В. Застосування штрафу як покарання //Радянське право. – 1989. – №8. – С.71-72.
2. Гура Р.М. Застосування покарання у виді позбавлення права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю //Новий Кримінальний кодекс України: Питання застосування і вивчення: Матер. міжнар. наук.-практ. конф. [Харків] 25-26 жовтня

- 2001 р. (Редкол.: Сташис В.В. (голов. ред.) та ін. – К. – Х.: Юрінком Інтер, 2002. – С. 86-89.
3. Гура Р.М. Обчислення строків виконання покарання у виді позбавлення права займатися певною діяльністю // Конституція – основа державно-правового будівництва і соціального розвитку України: Тези наук. доп. та повідом. учасників наук. конф. молод. учених (м. Харків, 30 червня 2001 р.) – Х.: Нац. юрид. акад. України, 2001. – С. 202-204.
 4. Землянская З., Лужбин А. Назначение лишения права занимать определенные должности или заниматься определенной деятельностью // Советская юстиция. – 1988. – №6. – С. 9.
 5. Козирева В.П. Ефективність застосування майнових покарань в судовій практиці України // Право і безпека. – 2005. – № 1 (4/1). – С. 128-130.
 6. Козирева В.П. Кримінальні покарання майнового характеру: сутність, мета, практика застосування // Підприємництво, господарство і право. – 2006. – № 4. – С. 140-144.
 7. Маляренко В.Т. Про покарання за новим Кримінальним кодексом України. – К.: Фонд "Правова ініціатива", 2003. – 156 с.
 8. Попрас В.О. Встановлення штрафу як виду покарання в санкціях, залежно від ступеня тяжкості злочину // Питання боротьби зі злочинністю: Зб. наук. праць. Вип. 14: - Х.: Кроссроуд, 2007. – С. 247-257.
 9. Попрас В.О. Питання вдосконалення санкцій КК України при визначенні штрафу як додаткового покарання // Матеріали наукових семінарів та "круглих столів", проведених Національною юридичною академією України імені Ярослава Мудрого спільно з Академією правових наук України в рамках Фестивалю науки 15-16 травня 2007 року / Упорядники А.П. Гетьман, О.В. Петришин. – Х.: Право, 2007. – С. 36-37.
 10. Попрас В.О. Штраф як вид покарання за кримінальним правом України, 2008. – 20 с.
 11. Тадевосян З.А. Штраф как мера наказания. – Ереван, 1978.
 12. Тютюгин В.И. Лишение права занимать определенные должности как вид наказания по советскому уголовному праву. – Харьков, 1982.
 13. Тютюгин В.И. Некоторые вопросы применения наказания по новому Уголовному кодексу Украины // Новый Кримінальний кодекс України: Питання застосування і вивчення: Матер. міжнар. наук.-практ. конф. [Харків] 25-26 жовтня 2001 р. (Редкол.: Сташис В.В. (голов. ред.) та ін. – К. – Х.: "Юрінком Інтер". – 2002. – С. 89-92.
 14. Шаповалов О.А. Штраф як вид покарання за злочини у сфері господарської діяльності // Питання боротьби зі злочинністю: Зб. наук. праць. Вип. 11. – Х.: Кроссроуд, 2006. – С.56-61.
 15. Шиян Д.С. Позбавлення права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю як вид кримінального покарання: Автореф. дис. канд. наук: 12.00.08. – Дніпропетровськ: Дніпропетровський держ. ун-т внутр. справ, 2008. – 19 с.
 16. Шиян Д.С. Проблемні питання позбавлення особи права на працю // Актуальні проблеми боротьби зі злочинністю на етапі реформування кримінального судочинства: Матер. всеукр. наук.-практ. конф. 14-15 травня. 2002 р., м. Запоріжжя: Юрид. ін-т МВС України, 2002. – С. 121-123.

До теми № 5

1. Бордюгова К.А., Денис Б.І. Конфіскація майна за кримінальним правом України // Збірник підсумкової науково практичної конференції II туру Всеукраїнського конкурсу студентських робіт з юридичних наук у 2007/2008 навчальному році / За заг. ред. проф. А.П. Гетьмана. – Х.: Кроссроуд, 2008. – С. 48-52.
2. Гальперин И.М., Мельникова Ю.Б. Дополнительные наказания. – М.: Юрид. лит., 1981. – 120 с.
3. Горох О.П. Проблеми застосування покарання у виді конфіскації майна // Проблеми пенітенціарної теорії і практики: Щорічний бюлетень Київського інституту внутрішніх справ. Вип. 9. – К.: КІВС, 2004. – С. 148-154.

4. Горох О.П. Щодо конфіскації майна за злочини у сфері обігу наркотичних засобів // Захист соціальних та економічних прав людини: міжнародні стандарти і законодавство України: Матеріали наук.-практ. конф. 12 березня 2004 року, м. Київ / За ред. О.Ф. Штанька, Н.Б. Болотіної. – К.: КЮІМВС України, 2004. – Ч.2. – С. 145-148.
5. Гуторова Н. Конфіскація майна як вид кримінального покарання: проблеми захисту прав людини // Проблеми державотворення і захисту прав людини в Україні: Матеріали ІХ регіональної науково-практичної конференції. 13-14 лютого 2003 р. – Львів: Львівський нац. ун-т, 2003. – С. 391-393.
6. Дримлюк І. Щодо призначення додаткових покарань за злочини, передбачені ст. 77 КК УРСР //Радянське право. – 1988. – №5. – С. 65-67.
7. Дуюнов В.К., Цветиковеч А.Л. Дополнительные наказания: теория и практика. – Фрунзе, 1986.
8. Козирева В.П. Конфіскація майна: теорія і практика застосування // Право України. – 2006. – № 1. – С. 98-102.
9. Марченко Н.В. Додаткові покарання в контексті системи покарань // Держава і право. Юридичні і політичні науки. Вип. 40: 3б. наук. пр. –К.: ІДП НАН України, 2008. – С.475-480.
10. Марченко Н.В. Про практику призначення додаткових видів покарань // Від громадського суспільства – до правової держави: Тези ІІ Міжнар. наук.-практ. конф. – Х.: ХНУ ім. В.Н. Каразіна, 2007. – С 390-394.
11. Марченко Н.В. Характеристика спільних ознак та відмінностей додаткових покарань у контексті системи покарань Підприємство, господарство і право – 2008. – С. 131-134.
12. Марчук Ф.М., Гарбовський Л.А. Особливості застосування конфіскації майна // Вісник Верховного Суду України. – 2006. – №7. – С. 32-39.
13. Мельникова В.М. Конфіскація майна як додатковий вид покарання // Юридичні читання молодих вчених: 3б. матеріалів всеукр. наук. конф. 23-24 квітня 2004 р. – К.: НПУ ім. М.П. Драгоманова, 2004. – С. 222-225.
14. Мельникова-Крикун В.М. Про недоцільність застосування конфіскації майна як додаткового виду покарання // Вісник Національного університету внутрішніх справ. Вип. 29. – Х.: Нац. ун-т внутр. справ, 2005. – С. 61-65.
15. Панов М.І. Щодо спеціальної конфіскації як виду покарання за кримінальним правом України // Конституція України – основа побудови правової держави і громадянського суспільства: Тези доповідей та наукових повідомлень учасників всеукраїнської науково-практичної конференції молодих учених та здобувачів (26-27 червня 2006 р.) / За аг. ред. М.І.Панова. – Х.: Нац. юрид. акад.. України, 2006. – С. 257-262.
16. Собко Г,М, Конфіскація за кримінальним законодавством України: Автореф. дис....канд. юрид. наук:12.00.08. – К.: Ін-т держави і права НАН України ім. В.М. Корецького, 2008. – 18 с.
17. Тютюгін В. Питання застосування додаткових покарань //Радянське право. – 1988. – №9. – С. 51-52.
18. Цветинович А.Л. Дополнительные наказания в советском уголовном праве. – Калининград, 1980.
19. Щеглова Т. Применение дополнительных наказаний в судебной практике //Советская юстиция. – 1983. – №23. – С. 6-7.

До теми № 6

1. Благов Е.В. Применение специальных начал назначения уголовного наказания. – М.: Издательство "Юрлитинформ", 2007. – С. 148-172.

2. Благов Е.В. Особенности назначения наказания за неоконченное преступление (вопросы дифференциации и индивидуализации) // Актуальные проблемы правовой защиты личности в уголовном судопроизводстве. Ярославль, 1990.
3. Васи́лаш В.М. Особливості призначення покарання за незакінчений злочин // Проблеми державотворення і захисту прав люди в Україні: Матеріали ХІУ регіональної науково – практичної конференції (6 лютого 2008 р.). – Львів, 2008. – С. 252-255.
4. Камынин И., Колесников А. Особенности назначения наказания за неоконченные преступления // Российское законодательство. – 1999. – № 3
5. Камынин И., Колесников А. Особенности назначения наказания за неоконченные преступления и преступления составляющие множественность // Законность. – 1999. – № 4.
6. Кривенко О.В. Некоторые вопросы применения специальных правил назначения наказания // Правоведение. – 2001. – № 34.
7. Кругликов Л.Л. Проблемы теории назначения наказания: законодательство и практика // Уголовное право в XXI веке: Матер. междунар. науч. конф. На юридическом факультете МГУ им. М. Ломоносова 31 мая-1 июня 2001 г. – М.: "ЛексЭст", 2002. – С 71-75.
8. Кузнецова Н.Ф. Ответственность за приготовление преступлению и покушение на преступление. – М., 1958.
9. Малков В.П. К вопросу о социально-правовой природе приготовления к преступлениям небольшой и средней тяжести и ответственность за содеянное //Преступность и уголовное законодательство: реалии, тенденции, взаимовлияние: Сборник научных трудов / Под ред. Н.А. Лопашенко. Саратов, 2004.
10. Мальцев В.В. Принципы уголовного права и их реализация в правоприменительной деятельности. – СПб.: Издательство "Юридический центр Пресс", 2004. – С. 553-570.
11. Питецкий В. Назначение наказания за неоконченное преступление // Уголовное право. – 2002.
12. Рарог А., Акимов Е. Назначение наказания // Российская юстиция. – 2000.- №10.
13. Ситникова А. Наклазуемость неоконченных видов преступления // Уголовное право. – 2002. – №4.
14. Становский М.Н. Назначение наказания. – СПб.: Издательство "Юридический центр Пресс", 1999. – С.292- 300.
15. Флоря К.Н. Назначение наказания с учетом причин совершенного преступления. – Кишинев: Тзд-во "Штиинца", 1980. – 136 с.
16. Хамитов Р.Н. Специальные правила назначения наказания. – Казань. – 2001.
17. Чернокозиская С. В. Проблемы, возникающие при назначении наказания за приготовление к преступлению // Преступность и уголовное законодательство: реалии, тенденции, взаимовлияние: Сборник научных трудов / Под ред. Н.А. Лопашенко. Саратов, 2004.
18. Энциклопедия уголовного права. Т. 9. Назначение наказания. – Издание профессора Малинина – СПб ГКА., 2008. – С.492-529.

До теми № 7

1. Благов Е.В. Особенности назначения наказания соучастникам преступления. – Ярославль. – 1993.- 48 с.
2. Благов Е.В. Применение специальных начал назначения уголовного наказания. – М.: Издательство "Юрлитинформ", 2007. – С. 71-99.
3. Благов Е. Конкуренция части и целого при неоконченном преступлении и соучастии // Уголовное право. – 2004. – № 1. – С. 11-13
4. Борисенко Е.Б. Правила назначения наказания за преступления, совершенные в соучастии // Уголовно- правовые проблемы борьбы с соучастием в преступлении /

Ред. кол.: В.Д. Зелинский, Р.Р. Галиакбаров, М.Л. Прохорова. Краснодар. – 2003. – С.69

5. Василяш В.М. Проблеми призначення покарання за злочин, вчинений у співучасті. Актуальні проблеми розвитку державності та правової системи в Україні: Матеріали XIII регіональної науково – практичної конференції (8-9 лютого 2007 р.). – Львів, 2007. – С. 446-4448.
6. Захарян Г.С. Соучастие и индивидуализация наказания // Советская юстиция. – 1989. - №5. – С. 9-11.
7. Угрехелидзе Н. Некоторые вопросы наказания соучастников // Советская юстиция. – 1970. – № 1. – С.18
8. Сидирякова М.В. Назначение наказания участникам групповых преступлений. Автореф. канд. дис. – Самара. – 2003.
9. Энциклопедия уголовного права. Т. 9. Назначение наказания. – Издание профессора Малинина – СПб ГКА., 2008. – С.529-592.

До теми № 8

1. Бажанов М.И. Назначение наказания по советскому уголовному праву. – К.: Вища школа, 1980. – 216 с.
2. Благоев Е.В. Применение уголовного права (теория и практика). – Ярославль: Яросл. гос. ун-т, 2002. – 176 с.
3. Благоев Е.В. Применение специальных начал назначения уголовного наказания. – М.: Издательство "Юрлитинформ", 2007. – С. 108-127.
4. Василяш В.М. Щодо обґрунтованості рішення Конституційного Суду України від 2 листопада 2004 р. про неконституційність положень ч.1 ст. 69 КК України // Науковий вісник Львівського державного університету внутрішніх справ. – Серія юридична. Випуск 3. – Львів, 2007. – С. 277-291.
5. Василяш В.М. Підстави призначення більш м'якого покарання, ніж передбачено законом // "Університетські наукові записки" Часопис Хмельницького університету управління та права. – 2008. – №3(27). – С. 250-257.
6. Демченко В. Принципи кримінального законодавства стосовно випадків призначення покарання більш м'якого, ніж передбачено санкцією кримінального кодексу // Актуальні проблеми держави і права: Зб. наук. пр. – Одеса: Юрид. лит-ра, 2003. – Вип.18. – С. 810-813.
7. Дулатбеков Н.О. Назначение более мягкого наказания, чем предусмотрено за данное преступление // Дифференциация ответственности и проблемы юридической техники в уголовном праве и процессе: Сб. науч. ст. / Под ред. Л.Л. Кругликова. – Ярославль: Яросл. гос. ун-т, 2002. – С. 64-76.
8. Евдокимова Е.В. Назначение более мягкого наказания, чем предусмотрено законом: исторический аспект // Проблемы законности: Респ. міжвідом. наук. зб. / Від. ред. В.Я. Тацій. – Х.: Нац. юрид. акад. України, 2005. – Вип. 73. – С. 189-196.
9. Евдокимова Е.В. Применение ст. 69 УК Украины за преступления в сфере хозяйственной деятельности // Відповідальність за злочини у сфері господарської діяльності: Матер. наук.-практ. конференції / Відп. ред. В.В. Сташис (голов. ред.) та ін. – Х.: Вид-во "Кроссруд", 2006. – С. 45-47.
10. Иногамово –Хегай Л.В. Конкуренция уголовно-правовых норм о назначении наказания // Государство и право. – 2001. – № 5. – С. 61-68.
11. Махотник В. Назначение более мягкого наказания, чем предусмотрено законом // Советская юстиция. – 1978. – № 13. – С. 7-8.
12. Медведев А. Основания назначения более мягкого наказания, чем предусмотрено законом // Советская юстиция. – 1990ю – № 15. – С. 5-6.
13. Мельникова Ю.Б., Плешаков А. Назначение более мягкого наказания, чем предусмотрено законом // Социалистическая законность. – 1976. – № 9. – С.56-58.

14. Музыка А.А. Назначение более мягкого наказания, чем предусмотрено законом: все ли положения ст.69 УК Украины соответствуют Конституции Украины? // Конституционные основы уголовного права: Матер. II Всеросс. конгр. по угол, посвященного 10-летию УК РФ. – М.: ТК Велби, 2006. – С. 394-397.
15. Мясников О.А. Проблемы назначения наказания ниже низшего предела санкции // Правоведение. – 2001. – № 3. – С. 126-134.
16. Новиков В. Назначение более мягкого наказания, чем предусмотрено законом при наличии исключительных обстоятельств // Уголовное право. – 2004. – № 1. – С. 38-40.
17. Окрема думка судді Конституційного Суду України В.Д. Вознюка у справі за конституційним поданням Верховного Суду України щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень статті 69 КК України (справа № 1-33/2004 про призначення більш м'якого покарання) // Вісник Конституційного Суду України. – 2004. – № 5. – С.46-48.
18. Окрема думка судді Конституційного Суду України В.І. Іващенко у справі за конституційним поданням Верховного Суду України щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень статті 69 КК України (справа № 1-33/2004 про призначення більш м'якого покарання) // Вісник Конституційного Суду України. – 2004. – № 5. – С.48-50.
19. Омельчук О.М. Проблеми законодавчого регулювання призначення більш м'якого покарання, ніж передбачено законом // "Університетські наукові записки" Часопис Хмельницького університету управління та права. – 2006. – Випуск 3-4. – С. 330-333.
20. Орлов В.С. Назначение наказания ниже низшего предела, указанного в законе // Применение наказания по советскому уголовному праву. – М, 1958. – 319 с.
21. Питецкий В.В. Назначение наказания более мягкого, чем предусмотрено законом. – В кн.: Вопросы уголовной ответственности и наказания: Межвузовский сборник научных трудов. – Красноярск, 1986.
22. Плешаков А.М. Назначение более мягкого наказания, чем предусмотрено законом: Автореф. дис... канд. юр. наук: 12.00.08. – М., 1979. – 22 с.
23. Сахнюк С.В. Теоретичні та практичні аспекти пом'якшення покарання за кримінальним законодавством України: Автореф. дис... канд. юрид. наук / Інст. держ. і пр. ім. В.М. Корецького НАНУ. – К., 2001. – 19 с.
24. Скомороха В. Призначення більш м'якого покарання, ніж передбачено законом: питання конституційності // Право України. – 2005. – № 4. – С.3-9.
25. Становский М.Н. Назначение наказания. – Спб.: Издательство "Юридический центр Пресс", 1999. – С.277-286.
26. Суворов Д.Д. Теоретические проблемы обязательного смягчения уголовного наказания. – Дис. канд. юр. наук: 12.00.08. – Пятигорск, 2005. – 200 с.
27. Сумина Л.Н. Некоторые вопросы практики назначения более мягкого наказания, чем предусмотрено законом по советскому уголовному праву // Вопросы повышения эффективности уголовного законодательства в современных условиях. – Свердловск, 1979. – С. 129-135.
28. Тютюгін В.І. Призначення більш м'якого покарання, ніж передбачено законом: Конспект лекції. – Х., 1993. – 18 с.
29. Чечель Г. Назначение наказания более мягкого, чем предусмотрено законом // Социалистическая законность. – 1974. – № 1. – С. 66-67.
30. Энциклопедия уголовного права. Т. 9. Назначение наказания. – Издание профессора Малинина – СПб ГКА., 2008. – С. 453-475.

До теми № 9

1. Буланов А. Ю. Роль смягчающих обстоятельств при квалификации преступлений и назначении наказания: Дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.08: Москва, 2004. – 176 с.
2. Качан М.И. Правила назначения наказания при наличии смягчающих обстоятельств по уголовному законодательству зарубежных стран // Проблемы понимания и

тенденции развития государства и права в XXI веке. – Ставрополь: Старопольсервисшкола, 2004, - С. 161-168.

3. Становский М.Н. Назначение наказания. – Спб.: Издательство "Юридический центр Пресс", 1999. – С.272-277.
4. Энциклопедия уголовного права. Т. 9. Назначение наказания. – Издание профессора Малинина – СПб ГКА., 2008. – С. 429-304.

До теми № 10

1. Бажанов М.И. Назначение наказания по совокупности преступлений и совокупности приговоров: Учеб. Пособие. – Х.: Юрид. ин-т, 1977. – 49 с.
2. Бажанов М.И. Множественность преступлений по уголовному праву Украины. – Х.: "Право", 2000. – 128 с.
3. Благоев Е.В. Применение специальных начал назначения уголовного наказания. – М.: Издательство "Юрлитинформ", 2007. – С. 208-241.
4. Борисов Ф., Ракшаковская И. Сложение разнородных наказаний // Социалистическая законность. – 1971. – № 2. – С. 51-52.
5. Горелик А.С. Назначение наказания по совокупности. – Красноярск. книж. изд-во, 1975. – 272 с.
6. Горелик А.С. Наказание по совокупности преступлений и приговоров (принципы, законодательство, судебная практика. – Красноярск: Изд-во "Соло", 1991.- 192с.
7. Дуюнов В.К. Проблемы уголовного наказания в теории, законодательстве и судебной практике. – Курск: Изд-во РОССИ, 2000. – 504 с.
8. Жиикина Е.Ю. Назначение наказания по совокупности преступлений и совокупности приговоров. – Автореф. дис. ... канд. юрид. наук. – Краснодар, 2002.- 18 с.
9. Зінченко І.О., Тютюгін В.І. Множинність злочинів: поняття, види, призначення покарання: Монографія / За заг. Ред.. проф.. Тютюгіна В.І. – Харків: "Фіні", 2008. – 336 с.
10. Ленау М. Назначение наказания по совокупности преступлений // Советская юстиция. – 1970. – № 20. – С.16-17.
11. Максимов С., Марченко С. Назначение наказания по совокупности преступлений // Советская юстиция. – 1971. – № 6. – С.12-15.
12. Малков В.П. Совокупность преступлений (вопросы квалификации и назначения наказания). – Казань: Изд-во Казанск. ун-та, 1974. – 308 с.
13. Никифоров А.С. Совокупность преступлений. – М.: Юрид. лит., 1965. – 134 с.
14. Семериева И.К., Новоселов Г.П., Николаева З.А. Множественность преступлений: квалификация и назначение наказания: Учеб. Пособие. – Свердловск: Юрид. ин-т, 1990. – 84 с.
15. Становский М. Назначение наказаний при совокупности преступлений // Советская юстиция. – 1990. – №4. – С. 7.
16. Становский М.Н. Назначение наказания. – Спб.: Издательство "Юридический центр Пресс", 1999. – С. 314-358.
17. Стрижевська А.А. Сукупність злочинів за кримінальним правом України. – Автореф. дис. ... канд. юрид. наук. – К., 2007. – 20 с.
18. Стручков Н.А. Назначение наказания при совокупности преступлений. – М.: Госюриздат, 1957. – 144 с.
19. Тютюгін В.І. Назначение разнородных основных наказаний по совокупности преступлений // Проблемы соц. законности. – Х.: "Вища школа". – 1978. – Вып. 3. – С. 66-73.
20. Тютюгін В. Призначення додаткових покарань за сукупністю злочинів // Радянське право. – 1982. – № 7. – С. 57-60.
21. Тютюгін В. І. Призначення покарання при вчиненні кількох злочинів та кількома вироками: Конспект лекцій. – Х.: Укр. юрид. академія, 1992. – 22 с.

22. Шмелев В.Ф. Уголовная ответственность при совокупности преступлений. – Автореф. дис. ... канд. юрид. наук. – М., 1992. – 20 с.
23. Энциклопедия уголовного права. Т. 9. Назначение наказания. – Издание профессора Малинина – СПб ГКА., 2008. – С. 643-668.
24. Юшков Ю.Н. Назначение наказания по совокупности преступлений и приговоров. – М.: Юрид. лит., 1975. – 88 с.
25. Яковлев А.М. Совокупность преступлений по советскому уголовному праву. – М.: Госюриздат, 1960. – 120 с.
26. Яшинова Н.Ф. О назначении наказания при совокупности преступлений по советскому уголовному праву. – Уч. записки Харьк. юрид. ин-та. – Вып. VI. – 1955. – С. 10-17.

До теми № 11

1. Бажанов М.И. Назначение наказания по совокупности преступлений и совокупности приговоров: Учеб. Пособие. – Х.: Юрид. ин-т, 1977. – 49 с.
2. Бажанов М.И. Множественность преступлений по уголовному праву Украины. – Х.: "Право", 2000. – 128 с.
3. Благов Е.В. Применение специальных начал назначения уголовного наказания. – М.: Издательство "Юрлитинформ", 2007. – С. 241-266.
4. Горелик А.С. Наказание по совокупности преступлений и приговоров (принципы, законодательство, судебная практика. – Красноярск: Изд-во "Соло", 1991.- 192с.
5. Жиикина Е.Ю. Назначение наказания по совокупности преступлений и совокупности приговоров. – Автореф. дис. ... канд. юрид. наук. – Краснодар, 2002.- 18 с.
6. Малков В.П., Чернова Т. Г. Совокупность приговоров и применение наказания: вопросы законодательного регулирования, теории и практики. – Казань: Изд-во "Таглитмат", 2003. – 176 с.
7. Становский М.Н. Назначение наказания. – СПб.: Издательство "Юридический центр Пресс", 1999. – С. 358.-373.
8. Тютюгін В. Призначення додаткових покарань за сукупністю вироків // Радянське право. – 1982. – № 1. – С. 56-57.
9. Тютюгін В. І. Призначення покарання при вчиненні кількох злочинів та кількома вироками: Конспект лекцій. – Х.: Укр. юрид. академія, 1992. – 22 с.
10. Чернова Т., Малков В. Назначение наказания по совокупности приговоров // Российская юстиция. – 1999. – № 10. – С. 46-48.
11. Энциклопедия уголовного права. Т. 9. Назначение наказания. – Издание профессора Малинина – СПб ГКА., 2008. – С. 668-695.
12. Юшков Ю.Н. Назначение наказания по совокупности преступлений и приговоров. – М.: Юрид. лит., 1975. – 88 с.

До теми № 12

1. Алемаксин М.А. О структуре личности несовершеннолетних правонарушителей // Вопросы изучения и предупреждения правонарушителей несовершеннолетних: Сб. науч. тр. / Отв. ред. В.Н. Кудрявцев. – М.: 1970. – С. 92-94.
2. Антонян Ю.М. Социальная среда и формирование личности преступника (неблагоприятные влияния на личность в микросреде). – М.: Академия МВД СССР, 1975. – 160 с.
3. Астемиров З.А. Уголовная ответственность и наказание несовершеннолетних. – М.: Юрид. л-ра, 1970. – 125 с.
4. Бабаев М.М. Индивидуальные наказания несовершеннолетним. – М.: Юрид. лит., 1968. – 120 с.
5. Березовська Н.Л. Виправні роботи і їх застосування до неповнолітніх // Актуальні проблеми держави і права : Зб. Наук. праць. – Одеса: Юридична література, 2002. – Вип. 15. – С. 25-29.

6. Бородин С.В., Носкова Н.А. Задержка психического развития и ее влияние на уголовную ответственность // Криминологические и уголовно-правовые идеи борьбы с преступностью / Рекол.: С.В. Бородин, В.В. Лунеев, Г.Л. Кригер, Н.А. Носкова. – М.: Ин-т государства и права РАН, 1996. – С. 53-59.
7. Бурдін В.М. Особливості кримінальної відповідальності неповнолітніх в Україні. – К.: Атіка, 2004. – 240 с.
8. Гаверов Г.С. Проблемы наказания несовершеннолетних преступников. – Иркутск: Изд-во Иркутского ун-та, 1986. – 232 с.
9. Гаверов Г.С. Проблемы назначения наказания и их применение к несовершеннолетним // Проблемы борьбы с преступностью: Сб. науч. тр. МВД ССР. – Омск: Омская высшая школа милиции, Иркутский гос. ун-т им. А.А. Жданова, 1978. – С. 27-37.
10. Гюльалиева Р.А., Мовсунов Д.Г. Вопросы практики назначения наказания несовершеннолетним // Вопросы уголовно-правовой борьбы с преступлениями несовершеннолетних / Ред. кол. Т.М. Кафаров, Ф.Ю. Самандаров, Р. А. Гюльалиева. – Баку: Азербайджанский гос. ун-т, 1987. – С. 11-21.
11. Застосування кримінальних заходів до неповнолітніх правопорушників / Відп. ред. О.Я. Светлов. – К.: Наукова думка, 1974. – 78 с.
12. Игошев К.Е. Опыт социально-психологического анализа личности несовершеннолетних правонарушителей. – М.: Высшая школа, 1967. – 80 с.
13. Кобзарь И.А. Уголовная ответственность и наказание несовершеннолетних по новому уголовному законодательству: Дисс. ... канд. юрид. наук: 12.00.08. – М., 1998. – 220 с.
14. Кривоченко Л.Н. Борьба с преступностью несовершеннолетних по советскому уголовному праву: Автореф. дисс. ... канд. юрид. наук: 12.00.08 / Харьк. юрид. ин-т. – Х., 1967. – 26 с.
15. Малков В.П. Подстрекательство несовершеннолетних к совершению преступления или привлечение несовершеннолетних к участию в преступлении как обстоятельство, отягчающее ответственность. – В кн.: Проблемы совершенствования уголовного законодательства на современном этапе. – Свердловск, 1985.
16. Сабиров И.М. Особенности назначения наказания несовершеннолетним (по материалам Республики Узбекистан) Автореф. дисс. ... канд. юрид. наук: 12.00.08 / Ташкент. гос.ун-т. – Ташкент, 1992. – 32 с.
17. Сабо А. Некоторые вопросы уголовной ответственности и системы наказаний по делам несовершеннолетних (оттиск на русском языке). – Будапешт: 1961. – По кн.: З.А. Астемиров. Уголовная ответственность и наказание несовершеннолетних. – М.: Юрид. л-ра, 1970. – 125 с.
18. Скрыбин М.А. Общие начала назначения наказания и их применение к несовершеннолетним. – Казань: Изд-во Казанского ун-та, 1988. – 128 с.
19. Судова практика у справах про злочини неповнолітніх і втягнення їх у злочинну діяльність // Вісник Верховного Суду України. – 2003. - № 4 (38). – С. 12-35.
20. Чернышев А.И. Особенности преступлений и наказаний несовершеннолетних по советскому уголовному праву: Дисс. ... канд. юрид. наук: 12.00.08. – Томск, 1970. – 416 с.
21. Чугаев А.П. Индивидуализация ответственности за преступления и ее особенности по делам несовершеннолетних. – Краснодар: Кубанский гос. ун-т, 1979. – 96 с.
22. Яценко С.С. Інститут кримінальної відповідальності неповнолітніх: світовий досвід і питання вдосконалення українського законодавства // Правова система України: теорія і практика: Тези доповідей і наукових повідомлень науково-практичної конференції (Київ, 7-8 жовтня 1993 р.). – К.: 1993. – С. 467-468.

До теми № 13

1. Ащенко О.М., Човган В.О. Українське пенітенціарне законодавство у світлі стандартів Комітетів проти катувань ООН та Ради Європи / О.М. Ащенко, В.О.

- Човган; передм. М.М. Гнатовського; за заг. ред. Є.Ю. Захарова. Харків: Права людини, 2014.
2. Гернет М.Н. История царской тюрьмы. Т.1: 1762 – 1825. М.: Юрид. лит., 1960.
 3. Дрёмин В. Н. Идеи социальной реабилитации в Минимальных стандартных правилах обращения с заключенными *Проблемы политики*. № 9. 2000. С. 423-427.
 4. История, философия и развитие Европейских Пенитенциарных Правил / Издание Совета Европы, 1996.
 5. Минимальные стандартные правила обращения с заключенными
 6. Права людини в діяльності органів і установ виконання покарань: навч.-метод. посіб. для проведення занять в системі службової підготовки Чернігів: Десна, 2012.279 с.
 7. Правила Организации Объединенных Наций, касающиеся обращения с женщинами-заключенными и мер наказания для женщин-правонарушителей, не связанных с лишением свободы (Бангкокские правила) Приняты резолюцией 65/229 Генеральной Ассамблеи от 21 декабря 2010 года URL: https://www.un.org/ru/documents/decl_conv/conventions/bangkok_rules.shtml
 8. Телестакова А.А. Захист прав людини: міжнародні та національні аспекти: монографія. К. : КиМУ, 2010.201 с.
 9. Хильченко А. С. Пеналізаційна практика в Україні: загальний огляд Правовий вплив на неправомірну поведінку: актуальні грані Миколаїв : Іліон, 2016. С. 278-300.
 10. Хохряков Г.Ф. Парадоксы тюрьмы М.: Юрид. лит., 1991.
 11. Човган В.О. Стандарти обмежень прав засуджених у практиці Європейського суду з прав людини *Проблеми законності*. 2013.№ 122. С. 251-258.

8. ІНФОРМАЦІЙНІ РЕСУРСИ

Верховна Рада України

<http://www.rada.gov.ua>

Верховний Суд

<http://www.supreme.court.gov.ua>

Кабінет Міністрів України

<http://www.kmu.gov.ua>

Міністерство юстиції України

<http://www.minjust.gov.ua>

Інформаційно-пошукова системи по законодавству

"Ліга": <http://www.liga.kiev.ua/>

<http://www.nau.kiev.ua/>

www.lawukraine.com

www.pravovik.com.ua

ПАКЕТ КОНТРОЛЬНИХ ЗАВДАНЬ
спеціального курсу «Кримінальна політика у сфері покарань»

Питання на залік із спецкурсу
«Кримінальна політика у сфері покарань»

1. Поняття та кримінально-правове значення призначення покарання.
2. Загальні та спеціальні норми про призначення покарання.
3. Поняття, ознаки та значення загальних засад призначення покарання та проблема їхнього законодавчого закріплення у чинному КК України.
4. Загальні засади призначення покарання та принципи призначення покарання, їх співвідношення між собою.
5. Призначення покарання у межах санкції статті (санкції частини статті) Особливої частини Кримінального кодексу, що передбачає відповідальність за вчинений злочин. Законодавчі недоліки конструювання санкцій окремих статей Особливої частини КК України, які не уможливають виконання на практиці вимог даної загальної засади призначення покарання, та шляхи їх подолання.
6. Призначення покарання відповідно до положень Загальної частини Кримінального кодексу.
7. Проблема визначення переліку положень Загальної частини Кримінального кодексу, які повинні враховуватися судом при призначенні покарання, в теорії кримінального права.
8. Призначення покарання з урахуванням ступеня тяжкості вчиненого злочину.
9. Призначення покарання з урахуванням особи винного.
10. Поняття та ознаки особи винного.
11. Призначення покарання з урахуванням обставин, які пом'якшують та обтяжують покарання.
12. Поняття та правова природа обставин, які пом'якшують та обтяжують покарання.
13. Співвідношення обставин, які пом'якшують та обтяжують покарання з кваліфікуючими і пом'якшуючими обставинами.
14. Врахування судом при призначенні покарання обставин, які пом'якшують покарання, що не зазначені у кримінальному законі.
15. Призначення покарання з урахуванням обставин, які обтяжують покарання, та проблеми їх урахування у судовій практиці.
16. Умови і порядок призначення громадських робіт. Обставини, які виключають застосування цього виду покарання.
17. Умови і порядок призначення виправних робіт. Обставини, які виключають застосування цього виду покарання.
18. Умови і порядок призначення службових обмежень для військовослужбовців. Обставини, які виключають застосування цього виду покарання.

19. Особливості призначення покарання у виду арешту. Обставини, які виключають застосування цього виду покарання.
20. Умови і порядок призначення обмеження волі. Обставини, які виключають застосування цього виду покарання.
21. Тримання в дисциплінарному батальйоні військовослужбовців. Умови і порядок призначення цього покарання.
22. Особливості призначення позбавлення волі на певний строк та довічного позбавлення волі.
23. Особливості призначення штрафу та проблеми його застосування у судовій практиці.
23. Особливості призначення позбавлення права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю.
24. Особливості призначення позбавлення військового, спеціального звання, рангу, чину або кваліфікаційного класу.
25. Місце конфіскації майна в системі покарань та особливості призначення цього покарання. Помилки призначення конфіскації майна у судовій практиці.
26. Врахування при призначенні покарання за незакінчений злочин загальних засад призначення покарання.
27. Врахування при призначенні покарання за незакінчений злочин ступеня тяжкості вчиненого особою діяння та проблеми дотримання даної вимоги у судовій практиці.
28. Врахування при призначенні покарання за незакінчений злочин ступеня здійснення злочинного наміру та проблеми дотримання даної вимоги у судовій практиці.
29. Врахування при призначенні покарання за незакінчений злочин причин, внаслідок яких злочин не було доведено до кінця та проблеми встановлення їх у судовій практиці.
30. Врахування при призначенні покарання за незакінчений злочин причин, внаслідок яких злочин не було доведено до кінця та проблеми встановлення їх у судовій практиці.
31. Правила обчислення строку або розміру покарання за вчинення замаху на злочин та проблеми, які виникають у судовій практиці щодо їх встановлення.
32. Правила обчислення строку або розміру покарання за вчинення готування до злочину та проблеми, які виникають у судовій практиці щодо їх встановлення.
33. Врахування при призначенні покарання за злочин, вчинений у співучасті, загальних засад призначення покарання.
34. Врахування при призначенні покарання за злочин, вчинений у співучасті, характеру та ступеня участі кожного із співучасників у вчиненні злочину.
35. Поняття характеру участі співучасника у вчиненні злочину та проблеми його встановлення у судовій практиці.

36. Поняття ступеня участі співучасника у вчиненні злочину та проблеми його встановлення у судовій практиці.
37. Врахування при призначенні покарання за злочин, вчинений у співучасті, форми співучасті.
38. Поняття та правова природа призначення більш м'якого покарання, ніж передбачено законом.
39. Співвідношення між загальними засадами призначення покарання та призначенням більш м'якого покарання, ніж передбачено законом.
40. Підстави призначення більш м'якого покарання, ніж передбачено законом, та проблеми встановлення їх у судовій практиці.
41. Види призначення більш м'якого покарання, ніж передбачено законом, та проблеми визначення їх в теорії кримінального права.
42. Призначення покарання, нижче від найнижчої межі, встановленої в санкції статті (санкції частини статті) Особливої частини Кримінального кодексу та проблеми застосування даного виду пом'якшення покарання у судовій практиці.
43. Призначення більш м'якого виду основного покарання, не зазначеного у санкції статті (санкції частини статті) Особливої частини КК, що передбачає відповідальність за вчинений злочин, та проблеми застосування такого виду пом'якшення покарання у судовій практиці.
44. Незастосування додаткового покарання, що передбачене в санкції статті (санкції частини статті) Особливої частини КК як обов'язкове.
45. Підстави призначення покарання за наявності, обставин, що пом'якшують покарання, та проблеми їх визначення в теорії кримінального права та застосування у судовій практиці.
46. Зміст обставин, що пом'якшують покарання, за наявності яких суд призначає покарання у межах, визначених ст. 69 – 1 КК України.
47. Строк або розмір покарання, що призначається судом винній особі за вчинення злочину, за наявності обставин, що пом'якшують покарання.
48. Проблеми визначення строку або розміру покарання за наявності обставин, що пом'якшують покарання, у судовій практиці.
49. Призначення покарання за окремі злочини, що утворюють сукупність та проблеми, що виникають у судовій практиці на цьому етапі призначення покарання.
50. Визначення остаточного покарання за сукупністю злочинів шляхом поглинання менш суворого покарання більш суворим та недоліки застосування цього правила у судовій практиці.
51. Визначення остаточного покарання за сукупністю злочинів шляхом повного чи часткового складання призначених покарань.
52. Межі остаточної міри покарання за сукупністю злочинів та проблеми їх визначення в теорії кримінального права та судовій практиці.
53. Правила складання покарань та зарахування строку попереднього ув'язнення при складанні покарань за сукупністю злочинів.

54. Особливий порядок визначення остаточного покарання за сукупністю злочинів, коли призначені за окремі злочини різні види покарань не можуть бути складені.

55. Особливості призначення додаткових покарань за сукупністю злочинів.

56. Порядок призначення покарання, якщо після постановлення вироку в справі буде встановлено, що засуджений винен ще і в іншому злочині, вчиненому ним до постановлення попереднього вироку та проблеми, що виникають у судовій практиці у зв'язку з цим.

57. Особливості призначення окремих видів покарань за сукупністю злочинів.

58. Поняття сукупності вироків. Відмінність сукупності вироків від сукупності злочинів.

59. Проблема, що виникає у судовій практиці при призначенні покарання, у зв'язку з використанням законодавцем у ч. 1 ст.71 КК України терміну "постановлення вироку".

60. Правила визначення остаточного покарання за сукупністю вироків.

61. Приєднання до покарання, призначеного за новим вироком, не відбутої частини покарання за попереднім вироком.

62. Визначення (обчислення) не відбутої частини покарання, призначеного за попереднім вироком. Проблеми, що виникають у судовій практиці, щодо визначення (обчислення) не відбутої частини покарання, призначеного за попереднім вироком

63. Випадки визначення остаточного покарання за сукупністю вироків шляхом поглинання не відбутої частини покарання за попереднім вироком або покарання, призначеного за новим вироком.

64. Межі остаточного покарання за сукупністю вироків та проблеми їх визначення в теорії кримінального права та судовій практиці. Вимоги з урахуванням яких суд визначає розмір остаточного покарання за сукупністю вироків.

65. Правила складання покарань та зарахування строку попереднього ув'язнення при складанні покарань за сукупністю вироків.

66. Особливий порядок визначення остаточного покарання за сукупністю вироків, коли призначені за окремі злочини різні види покарань не можуть бути складені.

67. Особливості призначення додаткових покарань за сукупністю вироків.

68. Особливості призначення окремих видів покарань за сукупністю вироків.

69. Порядок призначення покарання у випадку, коли засуджений після постановлення вироку, але до повного відбуття покарання вчинив два або більше злочинів.

70. Види покарань, які застосовуються до неповнолітніх, та особливості їх призначення у судовій практиці.

71. Призначення покарання неповнолітньому з врахуванням загальних начал призначення покарання. Проблеми врахування загальних засад

призначення покарання у судовій практиці при призначенні покарання неповнолітньому.

72. Врахування при призначенні покарання неповнолітньому умов його життя та виховання.

73. Врахування при призначенні покарання неповнолітньому впливу на нього дорослих осіб.

74. Врахування при призначенні покарання неповнолітньому рівня його розвитку та інших особливостей його особи.

75. Особливості призначення покарання неповнолітньому за незакінчений злочин.

76. Особливості призначення покарання неповнолітньому за злочин, вчинений неповнолітнім у співучасті.

77. Проблеми призначення покарання неповнолітньому за сукупністю злочинів.

78. Проблеми призначення покарання неповнолітньому за сукупністю вироків.

79. Особливості призначення до неповнолітніх осіб основних видів покарань.

80. Особливості призначення до неповнолітніх осіб додаткових видів покарань.

81. Проблеми виконання покарання.

82. Виконання покарань, пов'язаних з ізоляцією від суспільства.

83. Виконання покарань, не пов'язаних з ізоляцією від суспільства.

84. Проблеми удосконалення виконання покарань в Україні.

ЗРАЗКИ ФАБУЛ НА ЗАЛІК
ДЛЯ СКЛАДАННЯ ПРОЄКТІВ ВИРОКІВ
з навчальної дисципліни
«КРИМІНАЛЬНА ПОЛІТИКА У СФЕРІ ПОКАРАНЬ»
для студентів денної та заочної форм навчання

ЗРАЗОК 1

Керуючись загальними засадами призначення покарання, на основі наданих даних запропонуйте та обґрунтуйте вид і строк (розмір) покарання, яке, на Вашу думку, буде необхідним та достатнім для виправлення особи, яка вчинила злочин, та попередження нових злочинів.

Суд 30 травня 2018 року визнав Арсена винним у виготовленні наркотичних засобів з метою збуту (ч. 1 ст. 307 КК України). Вину у вчиненому він визнав повністю, щиро розкався, а також вказав на джерело походження наркотичних засобів; зазначив, що у такий спосіб намагався заробити гроші, щоб погасити кредит у банку, який він взяв для купівлі автомобіля, а заробітної плати йому для цього не вистачало. Водночас було встановлено, що останній злочин він вчинив, будучи засудженим за ч.1 ст. 122 КК України до 3 років

позбавлення волі, від якого його було звільнено на підставі ст. 84 КК України після відбуття в сукупності 1 р. 10 міс. 12 днів покарання.

Встановлено, що Арсен працює на посаді торгового агента, за місцем роботи характеризується як здібний та досвідчений працівник, має прекрасні комунікативні здібності, вміє аргументовано переконувати, стабільно демонструє приріст продажу, але водночас має запальний темперамент та схильний до фізичного насильства у конфліктних ситуаціях; за місцем проживання характеризується позитивно, оскільки завжди бере участь у прибиранні будинку та благоустрої прибудинкової території, любить фізичну працю, активно відстоює інтереси мешканців в органах державної влади та органах місцевого самоврядування; одружений, має дворічну доньку, проживає разом з сім'єю; стан здоров'я задовільний, на обліках у психоневрологічному та наркологічному диспансерах не перебуває.

ЗРАЗОК 2

Керуючись загальними засадами призначення покарання, на основі наданих даних запропонуйте та обґрунтуйте вид і строк (розмір) покарання, яке, на Вашу думку, буде необхідним та достатнім для виправлення особи, яка вчинила злочин, та попередження нових злочинів.

Суд визнав Віталія винним у вчиненні злочинів, передбачених ч. 2 ст. 307 та ч. 2 ст. 263 КК України. Встановлено, що Віталій за винагороду у 100 доларів США передав у одну з виправних колоній міста психотропну речовину амфетамін. Після затримання у його квартирі було проведено обшук, під час якого у Віталія вилучено кастет, що згідно висновку експертизи є холодною зброєю.

За епізодом про збут психотропної речовини Віталій вину не визнав, зазначив, що його спровокували працівники поліції, які через своїх негласних співробітників запропонували за відповідну винагороду купити необхідну речовину та передати її у виправну колонію у виді передачі на ім'я відповідного засудженого. Але під час судового розгляду його позицію було спростовано матеріалами негласних слідчих (розшукових) дій, оскільки встановлено, що Віталій сам вступав у листування із засудженими з різних виправних колоній та пропонував їм різні свої послуги за відповідну оплату.

За епізодом про зберігання холодної зброї Віталій вину визнав повністю, підтвердив, що виготовив кастет приблизно рік тому, розповів, що металеву заготовку купив на пункті заготівлі металу, а потім показав у своєму гаражі інструменти, за допомогою яких виготовив кастет, і детально продемонстрував процес його виготовлення. Зазначив, що йому шкода, що так вийшло, адже зброю він виготовив просто з цікавості, бо бачив в Інтернеті відео, присвячене холодній зброї, і відразу захотів спробувати, бо ще з дитинства любить майструвати. Підтвердив, що зброю з собою нікуди не носив та не застосовував. Зазначив, що у майбутньому більше ніколи таким не займатиметься.

Встановлено, що Віталій (30 років) раніше не був судимий, до адміністративної відповідальності не притягався; працює пекарем у одній з місцевих пекарень, за місцем роботи характеризується як кваліфікований та дисциплінований працівник, має значний організаційний потенціал, є кандидатом на посаду технолога з виробництва; за місцем проживання характеризується як товариська особа, завжди відгукується на прохання мешканців будинку про допомогу, алкогольними напоями не зловживає, проживає з матір'ю, яка є пенсіонеркою похилого віку, утримує її, проживають вони у невеликому достатку, неодружений, дітей не має; стан здоров'я задовільний, на обліках у психоневрологічному та наркологічному диспансерах не перебуває.

ЗРАЗОК 3

Керуючись загальними засадами призначення покарання, на основі наданих даних запропонуйте та обґрунтуйте вид і строк (розмір) покарання, яке, на Вашу думку, буде необхідним та достатнім для виправлення особи, яка вчинила злочин, та попередження нових злочинів.

Кирило у травні 2019 року втягнув неповнолітнього сусіда у пияцтво і був визнаний судом винним у вчиненні злочину, передбаченого ч. 1 ст. 304 КК України. Вину у інкримінованому йому діянні визнав, але вважав, що нічого злочинного у цьому немає, бо вони просто спілкувалися і вживали спиртне.

З'ясовано, що 04 лютого 2019 року Кирила засуджено за ч. 1 ст. 309 КК України за незаконне зберігання опію ацетильованого без мети збуту, призначено покарання – 85 нмдг штрафу (1445 грн). Із зазначеної суми сплатив 425 грн, на сплату решти Кирило не має коштів. Вирок у апеляційному порядку не було оскаржено.

Під час досудового розслідування у кримінальному провадженні за ч. 1 ст. 304 КК України також з'ясувалося, що у березні 2018 року Кирило мав конфлікт з іншим мешканцем будинку, під час якого обіцяв спалити гараж останнього. Ці погрози були сприйняті як реальні, оскільки Кирило був імпульсивним і його варто було остерігатися. Кирило визнав, що конфлікт відбувся насправді, що він дійсно висловив таку погрозу, але на це його спровокував опонент. Під час судового розгляду вина Кирила у вчиненні цього злочину була підтверджена сукупністю перевірених доказів.

Встановлено, що Кирило (28 років) протягом останніх двох років не працює, заробляє випадковими підробітками, живе за кошти батьків, раніше працював водієм у транспортному підприємстві, де характеризувався як вправний водій, ніколи не потрапляв у дорожньо-транспортні пригоди, але звільнився за власним бажанням, оскільки хотів більше вільного часу витратити на себе, хоча адміністрація підприємства кілька разів намагалася його повернути; за місцем проживання характеризується як загалом неконфліктна людина, з повагою ставиться до людей похилого віку, але може конфліктувати з ровесниками, різко реагує на зауваження, домашніми справами не займається,

любить вживати алкогольні напої, у господарському житті будинку участі не бере; неодружений, дітей не має; має вищу економічну освіту, але за фахом ніколи не працював; на обліку у психоневрологічному диспансері не перебуває, перебуває на обліку у наркологічному диспансері з діагнозом «наркоманія», на інші захворювання не хворіє.